

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. — Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztowa wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St Peres 81.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Minister sprawiedliwości zamianował radcę sądu krajowego Jana Dylewskiego w Czerniowcach prokuratorem państwa przy sądzie krajowym w Czerniowcach.

J. E. Pan Namiestnik jako Prezydent c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianował byłego c. k. elewa budowy i ruchu maszyn przy c. k. marynarce wojennej w Pola Romana Dzieślewskiego c. k. inżynierem budowy i maszyn w etacie zach. gal. c. k. zarządów salinarnych z miejscem służby w Wieliczce.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela kierującego, Filipa Ludkiewicza, w Jarosławiu na przedmieściu Leżajskim, stałym nauczycielem kierującym dwuklasowej szkoły etatowej w Jarosławiu na przedmieściu Leżajskim.

Od dnia 4 do 10 kwietnia bież. roku sprawdzono w kraju z chorób zaraźliwych zwierzęcych:

Zarazę pyskową i racicową u bydła i świń: w Jakóbowce i Zukowie (powiat horodeński), w Suchodole (powiat husiatyński), w Gorliczynie (powiat łańcucki), w Kościelnikach (powiat krakowski), w Sowkach (powiat kołomyjski), w Janczynie (powiat przemyski), w Stanisławowie (powiat stanisławowski), w Bucunowie (powiat tarnopolski), w Tłumaczu (powiat tłumacki), w Uhrynkowcach i Koszylowcach (powiat zaleszczycki), w Jezierny (powiat złoczowski).

Nosaciznę u koni: w Jawczu (powiat rohatyński).

W powyższym okresie czasu z chorób zaraźliwych zwierzęcych wygasły:

Zaraza pyskowa i racicowa: w Iwanówce (pow. trembowelski), w Tar-

gowicy, Zakrzewcach i Jezierzanach (pow. tłumacki).

Z c. k. Namiestnictwa.

Dnia 13 kwietnia 1889 r. wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XV zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera: Nr. 41. Ustawę z dnia 11 kwietnia 1889 r. o wprowadzeniu nowej ustawy wojskowej.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 kwietnia.

Gabinetowi włoskiemu nie widzie się stanowczo od czasu rekonstrukcyi, bo chociaż już przeszło miesiąc upłynął, mimo to ciągle wychodzą na jaw sprawy świadczące o braku skonsolidowania wewnętrznego. Niedawno było to echo procesu dziennikarskiego, wywołanego przez generała Mattei, które rzuciło cień na kilka osobistości ministerstwa; dziś znowu nieszczęsna sprawa kolonialna wywołuje starcia pomiędzy członkami gabinetu. Sprzeczne były pogłoski co do zamiarów rządu w sprawie wyzyskania sytuacji w Abisynii z powodu śmierci króla, a w ciągu jednego tygodnia sprzeczności te wystąpiły jeszcze jaskrawiej. Być może, iż przyczynia się do zwiększenia ich opinia prasy, która reprezentuje pod tym względem rozmaite zapatrywania. Faktem bowiem jest, że rada ministeryalna postanowiła w pierwszej chwili czekać na szczegółowe relacye komendanta Massawy, generała Baldissera, jakoteż na sprawozdanie hrabiego Antonello, który bawi w obozie u króla Menelika. Opinia tymczasem nie zadowalała się tem, żądając stanowczych

deklaracyj rządu. Gdy zaś jedni domagają się akcyi bezzwłocznej, inni radziby zupełnie zaniechać sprawę Massawy i wojska odwołać. P. Crispi nie może uwzględnić żadnego z tych krańcowych życzeń a ztąd gniew i prawdopodobnie pogłoski o nieporozumieniach między członkami ministerstwa.

Ostatnią z tych wersyj było doniesienie, że pan Crispi sam wobec całego gabinetu stał z zapatrywaniem podjęcia akcyi na nowo. Trudno jednak wierzyć temu bezwarunkowo, zwłaszcza mając na pamięci oświadczenia prezesa gabinetu w Izbie deputowanych. Przypomniał wówczas p. Crispi, że sprawę kolonialną objął po gabinetnie poprzednim, że nie był jej zwolennikiem, ale skoro już Włochy zaangażowane zostały i skoro idzie teraz nie tylko o materyalne korzyści, lecz i o honor państwa, nikt żądać nie może abdykacyi. Prosił w końcu, ażeby decyzję pozostawiono samemu rządowi, który zastosuje politykę względem Afryki odpowiednio do rozwijających się tam wypadków. Tymczasem wypadki, o których słyszą we Włoszech, a które mówią o anarchii w Abisynii, niepokoją najniecierpliwszych, pragnących wyzyskiwać sytuację bez namysłu. Oni to drażnią opinię innych stronnictw. Okoliczność ta podzieliła Włochy na trzy obozy. Jedni chcą ekspedycyi zaraz i ci natarczywie nalegają na gabinet, ażeby prowadził politykę stanowczą. Inni mniemają, że Włochy powinny czekać na wynik zatargów i walk pomiędzy pretendentami Abisynii, potem zaś porozumieć się ze zwycięzcą i uzyskać gwarancje dla zdobytej już pozycyi. Trzecie natomiast stronnictwo, obawiające się nowych ciężarów, chciałoby, jak już-

śmy zaznaczyli, wycofania się z przedsięwzięcia kolonialnego. W ciągu ferij parlamentarnych ministerstwu idzie tylko o to, ażeby zbyt wrzawa nie zniechęciła opinii publicznej, albo też nie podnieciła zbyt zapалу kolonialnego, który już raz za ministerstwa Manciniego smutne wydał owoce dla Włoch. Crispi, pouczony doświadczeniem, postanowił oszczędzić narodowi rozczarowań, ale z drugiej strony nie uronić nic z tego, co już nabytem zostało ofiarami życia i mienia włoskiego.

Z Rady państwa.

Mowa J. E. Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba,

miana w Izbie wyższej w dyskusyi nad nową ustawą o sile zbrojnej, brzmi w dosłownym przekładzie:

Mniemam, że odpowiem intencjom wys. Izby, gdy jako rzecznik projektu, będącego przedmiotem obrad niniejszych, które to rzeczniotwo nałożone mi jest jako szczególny zaszczyt, nie będę rozbierał obszernie tych wszystkich względów, które dla projektu były decydującymi, a które doskonałego już doznały objaśnienia w sposób tak znamienity ze strony wysokiej powagi również ze stanowiska męża stanu, jak ze stanowiska wojskowego. Żdaje mi się, że obowiązkiem moim dzisiaj tak pojmować powinienem, iż pomówię mi wypadki o sprawach tu poruszonych i że wypowiem zdanie moje o życzeniach, które tu szczegółowo wynurzono.

Projekt nowej ustawy o sile zbrojnej charakteryzuje się głównie tem, iż wynikiem jego będzie intensywniejsze, lepiej podzielone i rozdzielone użytkowanie sił, które wedle zasady powszechnej powinności wojskowej mają być oddane armii do dyspozycyi. Z pomiędzy postanowień nowej ustawy o sile zbrojnej, jak to w wielu stron wypowiedziano, może najgłębiej sięgać w stosunki tych, na których powinność ta ciąży, owo postanowienie o ochotnikach jednoro-

9,

ME A

OBRAZEK KANADYJSKI

przez

Esteję.

(Ciąg dalszy).

Nareszcie Mea raczyła zawyrokować, że dosyć opału, — więc pan Naulet odechnął głęboko i począł się spuszczać ku dołowi. Był już na jakie dziesięć łokci od ziemi, gdy nagle rozległ się strzał w pobliżu i prawie równocześnie dwóch „czarnych“ przybranych w surduty wysunęło się z otwartych w tej chwili drzwi domu. Każdy z nich trzymał rewolwer w ręku, jeden mierzył prosto w plecy Francuza, — drugi celował w Meę z najniższą krwią. Ona przestraszona wystrzałem obejrzała się a widząc że okropny ten murzyn ją bierze na cel, straciła całkiem przytomność i nie zważając na to, że tylko kilkanaście kroków dzieli ją od urwistego brzegu, prosto ku przepaści dażyła, uciekając przed groźącym jej niebezpieczeństwem.

Zaledwie pół sążnia dzieliło ją od miejsca zkad stoczyć się mogła w niezmierną głęboką — krok dalej a śmierć czekała ten cudny, świeży kwiatek kanadyjski.

Ale wtedy właśnie silne ramię ujęło ją w pół i w biegu powstrzymało — a głos — dobrze jej znany, głos Willa rozległ się głośnie w powietrzu:

— Stop you rascals! czyli: „Stójcie łotry!“

Mea odwróciła się teraz — a dwaj czar-ni broń spuścili; wszystko to trwało zaledwie sekund kilka. Pan Naulet przyrósł do drzewa; widząc się celem pocisku nieprzyjaciela, nie śmiał się w górę ani w dół poruszyć... zdrętwiał...

Mea aż przysiadła na trawie, wysunąwszy się błada, wzruszona z objęć mister Simpsona.

On tymczasem podszedł ku murzynom i począł się parlamentacya. — Rzecz cała została wytłomaczoną w nader prosty sposób. — Grunt ten, na którym stali. t. j. sad i dom i kartofle, wystawione były na sprzedaż i opuszczone przez właścicieli. Powierzono opiekę nad tem wszystkiemu dwom „czarnym“, którzy rewolwerami odstrasza-li złodziei od jabłek.

Odbywali właśnie drzemkę poobiednią, kiedy jeden z nich budząc się, łunę przez okno zobaczył. — Zerwał się tedy i wypalił w powietrze — a potem obydwaj myśląc że z rabusiami mają do czynienia, przestraszyli ich chcieli, mierząc do nich.

Mister Simpson uraczył „czarnych“ wszystkimi tytułami, na jakie stać dykcyonarz angielski — dość bogaty w epitety ujemnego gatunku. Jednak wedle zwyczajów krajowych „czarni“ zupełnie byli w swoim prawie. Najeźdźcom nie pozostawało nic innego, jak porzucić niedopieczone kartofle i opuścić fatalną miejscowość, gdzieindziej namiot przenosząc.

Czego miss Mea pojąć nie mogła, to, jakim cudem Will znalazł się obok niej w chwili najkrytyczniejszej, — a jednak łatwo mogła przypuścić, znając naturę „muła“ ex-narzeczonego, że jak się za nią pisał po jednej górze, tak i na drugą się wdrapie. —

Faktem jest, że manewra miss wokoło kartofli a pana Naulet na jodle, nie uszły baczniego oka Williama. Siedział sobie spokojnie ukryty, między krzewami „ataka“, pokrytymi pięknym pasowym owocem. Gdyby Francuz bystrzejsze miał oczy, lub mniej zajęte Westalką, byłby go z pewnością odkrył.

Po skończonej parlamentacyi z „czarnymi“, pan Naulet uznał za stosowne podziękować swemu pseudo-zbawcy; bo chociaż murzyni nie mieli morderczych zamiarów, ale zawsze wrażenie było piorunujące a przyrośnięcie do pnia jodły mniej niż wesołe.

Mister Simpson uściśnął prawicę Francuza, ukłonił mu się; na Meę nie spojrzął i poszedł.

Mea — trzeba jej oddać tę sprawiedliwość, — miała serce przejęte wdzięcznością przez chwil kilka dla ex-narzeczonego, — ale wdzięczność ustąpiła przed nowym napływem nieprzyjaznych uczuć.

Ocaliła kobietę — à la bonne heure — zawsze się to rzeczywiście chwali — ale nie spojrzeć na nią potem — to jest zbrodnią, której ani w Japonii, ani w Japonii, w Europie, ani w Ameryce, kobiety nie przebaczą.

To też gdy Will zniknął, Mea z pogardą rzekła do swego towarzysza:

— Ten mamut nawet się ukłonił nie umie.

Pan Naulet zanadto wiele wzruszeń przeszedł od kilku godzin, ztąd zachwyty jego dla pięknej Kanadyjki mocno się zmodyfikował. Zdobył się teraz na wielki moralny wysiłek, aby odzyskać swoją niezależność duchową i rzekł:

— Pani jesteście bardzo niewdzięczną... Mamut ten życie pani ocalił; to lepiej niż kapelusze zdejmować.

— I pan go bronisz? Pan?...

Bajecznie wielkie zdziwienie malowało się w oczach miss, przy tem zapytaniu. — To znowu zdekoncertowało Francuza i nie śmiał iść dalej w co dopiero obranym kierunku niezależności.

Nieśmiało też dodał tylko:

— Ja go nie bronie... bo mógł się ukłonić, to pewna... ale... gdyby nie on...

— Tak... wiem... Gdyby nie on, byłby pan spadł z drzewa ze strachu. Spozstrzegłam to — o! doskonale. Ja mam dobre oczy — wszystko widzę. — Cudowne jest doprawdy położenie panny na wydaniu, — z deszczu pod rynnę... Nie! to bzik! formalny bzik mężem się obarczać. Co ja z panem zrobię, gdy pana żona zostanie?... Niech pan sam powie?... Kula u nogi i tyle...

Wybacz pan, ale doprawdy po tem co zaśzło, my zerwać musimy... Niech mi pan tego za złe nie bierze, ale tak rozsądnie rzeczy biorąc, czyż nie lepiej zawczasu się poznać, ocenić i rozjechać się... niż później oczy sobie wydrapywać życie całe?... Ja za Willa też nie pójdę. W ogóle za nikogo się nie wybieram... Te dwie próby aż nadto mnie przekonały, że najlepiej samej na świecie. Już dosyć kłopotu ma każda z nas sama z sobą...

— Nie wątpię — odparł Francuz.

— Więc widzi pan. — Po co to dawała sobie balastu w tej doczesnej pielgrzymce? — Will to impertynent — ja impertynentów nie znoszę. — Pan zaś jesteście — no, — trochę... nieśmiały, dajmy na to. — Trochę — jakby to powiedzieć?...

eznych oparte na zasadzie, której z pewnością przysłać trzeba wolną słusność i wielkie znaczenie, t. j. defnicja powinności wojskowej nie tylko wedle fizycznego, lecz i wedle moralnego i umysłowego uzdatnienia.

Może to była mimowolnie pozostawiona szczybka w pierwszym zaprowadzeniu zasady powszechnej powinności wojskowej, co do której potrzeba też było pewnego doświadczenia, że owej myśli w niezupełny sposób zadośćuczyniono. Prawda, że w urzędzeniu jednorocznej służby na ochotnika wychodziło się z założenia, iż w obec prerogatywy, które z nią połączone, można po ochotniku jednorocznym spodziewać się także usług większych, ale odtóż brakło oznaczenia co czeka tych, którzy nie czynią zadość obowiązkowi wypływającemu jako ekwiwalent z nadanych prerogatyw. Nie chciałbym czynić z tego młodzieży naszej zbyt ciężkiego zarzutu. Jest to w naturze ludzkiej, że młodzież potrzebuje impulsu, wychowania i przynaglenia do spełnienia obowiązku.

Skutki, jakie wynikały z niezupełnego ziszczenia się nadziei, przywiązywanego do instytucji jednorocznej służby na ochotnika, często już objaśniano. Objawiają się przede wszystkim w pożałowania godnym braku dostatecznych sił dla niepospolicie wielkiej potrzeby oficerów w wojnie, co już w sposób tak przekonywający tutaj wyłuszczone. Zdaje mi się, że zbyt często byłoby rzeczą i że nawet nie mogłoby się szerzej jeszcze o tych względach się rozwodzić. A wszakże byłaby to wielka krzywda dla wojska, gdyby do prowadzenia go na wojnę i w wojnie zabrakło dostatecznego pod względem ilości i jakości materiału — krzywda, która mogłaby pomścić się w sposób nieobliczony, gdyby kiedyś przyszło do wyprowadzenia całych konsekwencji z powszechnej powinności wojskowej. Ale byłaby to krzywda nie tylko ze stanowiska ogólnie wojskowego, lecz także krzywda dla samych osób, których to się tyczy. Zdarzyłoby się wtedy coś zupełnie ostatecznego, że, ponieważ służb oficerskich bezwarunkowo potrzeba, wypadłoby uciec się po nie do sfer, które nie są do nich powołane; wypadłoby dochować się oficerów ze starych podoficerów, po części może z najniższych klas społeczeństwa, bo mają przynajmniej pewną praktykę służbową; a ci, którzy wedle wykształcenia i stosunków społecznych są powołani stać na czele oddziałów wojskowych, możeby byli zszeregowani jako żołnierze najniższego stopnia lub jako nie nie znaczący niżsi podoficerowie. Jest to sprzeczność tak jaskrawa, że zdaje mi się, iż sama wystarcza za dowód, że koniecznie trzeba zawczasu zaradzić temu.

Ale zachodzi dla klas wykształconych nawet dalej jeszcze sięgający motyw, aby w przyszłej wielkiej wojnie tam pozostały, gdzie im miejsce wskazuje wykształcenie i ich i stosunki społeczne, na czele ludności; albowiem — że pomimo wojskowe konsekwencje wojny — mogą ogólne skutki po przyszłej wielkiej wojnie wywołać u wykształconych poczucie potrzeby przyczynienia się w takim razie do tego, żeby im był zachowany wpływ na tłumy ludności i żeby te nie mogły czynić im zarzutu, że z egoizmu klasowego nie spełnili całego obowiązku swego, t. j. że nie tylko pod względem materialnym, lecz i pod względem u-

mysłowym i moralnym nie oddali państwu tych usług, jakich dobro państwa po siłach ich spodziewać się miało prawo. Państwo ma prawo i obowiązek żądać, żeby ci, którzy już mniej więcej urodzeniem swem stoją w położeniu korzystniejszym, byli też stosownie wychowywani — temi urzędzeniami, którym państwo tyle funduszy i tyle troski poświęca — nie tylko w abstrakcyjnym interesie umiejętności i we własnym interesie, lecz i w interesie państwa, żeby wiedzą swą służyli państwu, a nie tylko wiedzą, lecz i tem, co czują i co potrafią.

Dla poczucia, dla usług moralnych wszystkie języki są równe; tu nie ma żadnych trudności językowych, bo tę mowę rozumie każdy. Ale państwo ma także prawo spodziewać się, że wychowanie to dalszym ciągiem postąpi do wykształcenia zdolności do służby wojennej, że ci, którzy, okolicznościami faworyzowani, otrzymali dobre wychowanie, użytkują je też w interesie obrony państwa, i że tam zajmą te miejsca, do których zajęcia są powołani i potrzebni, że przeto osiągną wyższą kwalifikację wojskową. Impuls do tego powinien wychodzić już z domu, z wychowania rodziców, z wpływu szkoły, a nakoniec z wpływu służby wojskowej.

Jest to proces przeobrażenia gruntownego, czego się w postanowieniach ustawy o sile zbrojnej wymaga; zadanie ważne, ale zarazem też — i tu przechodzę do drugiej strony kwestyi — zadanie, które osiągnąć można. Już na innym miejscu miałem sposobność dać o tem oświadczenia i objaśnienia, które nie odemnie samego wychodzą i za które nie ja sam ręczę. Łatwo pojąć, że wiąże się intensywny interes z tem: jak postanowienia ustawy o sile zbrojnej, które po części pociągają za sobą ważne następstwa, uwydatnią się też w wykonaniu. Pod tym względem miałem już sposobność oznajmić, że już teraz poczyniono na większą skalę starania, aby w wykształceniu i egzaminowaniu ochotników jednorocznych postępować stosownie do ogólnych okoliczności i do potrzeb wojskowych. Ale na podstawie doświadczeń, które od lat dwudziestu można było zebrać, zyskano też punkta oparcia, aby pod każdym warunkiem, chociażby nawet nie było przyszło do zaprowadzenia nowej ustawy o sile zbrojnej, mógł ująć w ręce uzupełnione uregulowanie sprawy wykształcenia i egzaminowania ochotników jednorocznych.

W zamiarze jest w tym względzie skorzystać z doświadczeń w tym duchu, że z jednej strony niejedno w wiedzy ochotnika, co dla wojskowego pożytku praktycznego można uważać raczej za balast, będzie zredukowane, nie obniżając tem jednak poziomu naukowych wymagań w ogólności, lecz zwracając go w kierunku, który właśnie zgadza się z potrzebą praktyczną, i że właśnie pod praktycznym względem dążyć się będzie do tej zdolności, która ma ochotników jednorocznych uczynić zdolnymi nie tylko do prowadzenia ludzi w wojnie, lecz przytem pozyskać sobie też ich zaufanie. W tej dążności mieścić się będzie wielka ulga, a ulga ta objawi się mianowicie także względem tych, których językiem ojczystym nie jest język niemiecki. Osiągnięcie kwalifikacji, jakich się w tym kierunku wymagać będzie, nie będzie podlegało trudności z różnicy

języka, bo każdy kto ma serce i rozum, będzie mógł uczynić zadość temu wymaganiu.

Pozostaje mi jeszcze omówić uregulowanie kwestyi językowej pod względem udowodnienia w egzaminie wiadomości naukowych. Pod tym względem już teraz było rozporządzone, że ci, których językiem ojczystym nie jest język niemiecki, w toku egzaminu mogli w celu dokładniejszego wykazania się z wiedzy naukowej używać języka, w którym mają większą biegłość. Zasada ta będzie utrzymana i musi być utrzymana, gdyż wcale nie byłoby czasu na to, żeby młodzież ucząc się tego, czego jej potrzeba, ponieważ także jeszcze przenosić do innej narodowości, który to zamiar ani nie byłby stosowny w wojskowości, ani też nie dałby się przeprowadzić; lecz żądać się będzie pod tym względem, żeby z drugiej strony złożyli dowód znajomości służbowego języka armii, który pozbawia i również pozostać musi przy całym znaczeniu swym, w tym stopniu, w jakim tego dla praktycznej służby ich pod każdym względem i w każdym kierunku koniecznie potrzeba; to zaś — i to każdy łatwo pojmie — bardzo się różni od żądania dokładnego dowodu teoretycznych wiadomości w tej lub owej gałęzi naukowej, do czego pewnie nieodzowne jest najbiegłejsze i najgruntowniejsze władanie językiem, aby mógł uczynić zadość wszystkim wymaganiom.

Tak rzecz tę uregulowano, tak się ją ureguluje, a do tego mogą jeszcze dodać, że pod względem składu komisji egzaminacyjnej, który to moment także tutaj omawiano, już w ustawie przewidziane jest najwyższe rozporządzenie, aby komisja egzaminacyjna dawała rękojmię obiektywnego, przedmiotowego i sprawiedliwego sądu o o żołnierzach. Sposób postępowania będzie stosownie uregulowany, a szczególnie będzie się miało staranie o to, aby zawsze byli pod ręką oficerowie, którzyby mogli przy pomocy stosownej znajomości języka kandydatów wydać o nich sąd prawdziwy i sprawiedliwy. Co do tego sposobu postępowania, jak to także już powiedziano, wzięto się na uwagę, że przytem nie może chodzić o te lub owe zapytania szczegółowe, lecz o ocenienie zdolności kandydata w całości, o sumę tego, co wie i co umie; w czem jednak bynajmniej nie można dowolnie spuszczać z oka stosownych wymagań, owszem zachowa się je na oku; ale ostatecznie o każdym sędzić wypadnie jako o całej osobie.

Tak stosownie do najwyższej woli postępować się będzie co do komisji egzaminacyjnych wedle zasad jednakowych i równych, a pod tym względem dodać mogę, że ręczę za to, iż skoro uregulowanie tej kwestyi prawnie zastrzeżone jest i zastrzeżone pozostanie wyłącznie Najj. Panu, można też znaleźć w tem najpewniejsze uspokojenie, że to uregulowanie nastąpi wedle zasad jednakowych w sposób równie odpowiadający wojskowemu potrzebom i wojskowemu względem stosowności, jak sprawiedliwości i równemu uwzględnieniu wszystkich obywateli państwa i wszystkich ludów na obszarze Monarchii. (Brawo! z prawicy).

A dalej mogą oznajmić wys. Izbie, że i poza zakresem mojego wydziału rządowego, szczególnie w wydziale administracji oświecenia publicznego, poczyni się starania o to, aby ochotnicy jednorocznymi byli dopuszczeni do tych wszystkich korzyści i ułatwień, które są w granicach możliwości, ale z drugiej strony też w granicach stosowności i sprawiedliwości; że przeto wys. Izba z zupełnym spokojem co do interesu klas wykształconych i młodzieży wykształconej, które przynoszą dobrą wolę spełnienia obowiązku swego względem ojczyzny, może uchwalić postanowienia tej ustawy.

Pozostaje mi nakoniec wypowiedzieć jeszcze tylko słów kilka. Jestem zbyt małuczki, a i Rząd nie może przypisywać sobie, iżby to do niego należało, żeby od siebie wypowiadać podziękę za gotowość przychylną i za patriotyczne traktowanie, jakiego niniejszy projekt ustawy o sile zbrojnej doznał w ciałach reprezentacyjnych; albowiem Rząd nie może uważać ustawy za uchwaloną dla siebie i to też oświadczył. Po uchwaleniu złoży ją u stóp Najw. Tronu, gdzie jest jej miejsce. Ale wolno mi pewnie dziś powiedzieć, że państwo wdzięczne będzie ciałom reprezentacyjnym, gdy uchwaleniem ustawy niniejszej dadzą armii możliwość spełnienia obowiązku swego, zadania swego w stroju ulepszonej, uzupełnionej — tej armii, której nigdy nie zabrakło poświęcenia, a która potrzebuje właśnie tylko fundamentalnej współdziałalności, aby obowiązek swój, który zawsze świetnie pełniła, mógł spełnić także skutecznie, bądź że jako wierna ochrona pokoju w sposób nakazujący poszanowanie wspierać będzie starania około zachowania go, bądź, że w razie potrzeby powołana do obrony ojczyzny podtrzymać będzie jej interesy i krwią i mieniem zastąpić Cesarza i państwo, tron i ojczyznę. (Brawo! brawo!)

Sprawy parlamentarne.

W ciągu ubiegłej kampanii parlamentarnej wniesiono ogółem ze strony Rządu 40 przedłożeń, które z wyjątkiem tylko 4 załatwiono bądź w zupełności, bądź w pierwszym czytaniu. Z ważniejszych załatwiono ustawy: o domach składowych; o ulgach skarbowych przy konwersji mniejszych pretensyj pieniężnych; o kasach gwareckich; o wybudowaniu własnych gmachów pocztowych i telegraficznych w Brodach, Leoben i Liberecu; o zmianie ustawy w sprawie zabezpieczenia robotników na wypadek chorób; o dalszym poborze podatków i pokrywaniu potrzeb państwowych w miesiącach kwietniu i maju r. b.; o losach zagranicznych; o pensjach i poborach emerytalnych systemizowanego personalu nauczycielskiego w rzym. kat. i grec. kat. seminariach biskupich oraz w teologicznych zakładach w Gorycy i Zadarze; o rangach i pensjach urzędników bibliotek uniwersyteckich i technicznych tudzież pensjach wdów i sierót po tych urzędnikach; o prolongowaniu terminu co do zniesienia wolnych portów w Tryescie i Rjece; o budowie kosztem skarbu kolei żelaznej z Jasła do Rzeszowa; ustawę wojskową i o kontyngencie rekrutów; ustawę o ulgach skarbowych z okazji zniesienia i wykupna praw propinacyjnych w Galicji i na Bukowinie; o funduszu melioracyjnym; o szkodach wynikających z prowadzenia przedsiębiorstw górniczych; o ulgach skarbowych dla kas oszczędności i pożyczkowych systemu Raiffeisena; wreszcie z budżetu załatwiono: preliminarze Najw. Dworu, Najw. kancelaryi gabinetowej, Rady państwa, Trybunału państwowego i Rady Ministrów, przyczynienie się do wydatków na wspólne sprawy i preliminarze Ministerstw: spraw wewnętrznych, obrony krajowej, wyznań i oświaty, skarbu i handlu.

Wniosków samoistnych było 16, z tych ważniejsze: Ks. Ruczka w sprawie uzupełnienia postanowień §§. 35 i 46 ustawy o zewnętrznych stosunkach prawnych Kościoła katolickiego, Fürnkranza w kwestyi uwolnienia od podatku mieszkańca pustką stojących; Kaizla projekt ustawy o domach składowych; dep. Rutowskiego zwołanie ankiety dla dostaw wojskowych; Steinwendera o utworzeniu stowarzyszeń gospodarczych dla dostaw wojskowych; dep. Luegera w sprawie uregulowania poborów wdów i sierót po urzędnikach państwowych.

Interpelacyj wniesiono ogółem 59.

Zmiany personalne w obu Izbach Rady państwa, a to skutkiem śmierci, złożenia mandatu itp. w ciągu roku, t. j. od wiosny 1888 do chwili odroczenia Izby tak się przedstawiają:

W Izbie panów zmarło dziedzicznych członków 2, dożywotnich 4. Natomiast przybyło tam dziedzicznych 4, dalej ksiądz biskup krakowski dr. A. Dunajewski i wreszcie powołanych przez Monarchę 14, pomiędzy nimi dr. Fl. Ziemiałkowski.

W Izbie posłów zmarło w tym czasie 10, pomiędzy nimi: K. Grocholski, którego miejsce zajął hr. J. Borkowski. Mandaty po Bertolinim i Fürstenbergu są opróżnione jeszcze. — Złożyły mandaty 16 Polaków: pp. Kozłowski (ponownie wybrany), Lewakowski (ponownie wybrany); dr. Ziemiałkowski (następcą jego Czech); Serwatowski (następcą jego hr. Piniński); Starzyński (następcą jego p. Minister Zaleski); hr. Mniszek (następcą Rozwadowski). Utracił mandat skutkiem zasądzenia karnego Schönerer, mandat jego otrzymał Eichhorn.

Instrukcja dla komisarzy rządowych na zebraniach publicznych.

Jak już wczoraj zaznaczyliśmy, p. Minister spraw wewnętrznych okólnikiem przesłanym do wszystkich naczelnych władz krajowych wydał szczegółowe instrukcje dla komisarzy rządowych działających na zebraniach ludowych i stowarzyszeń.

Brzmia one dosłownie:

1. Delegat władz wysłany w myśl ustawy z dnia 15 listopada 1867 o prawie zebrania i stowarzyszeń (Dz. u. p. nr. 134 i 135) na zebranie ludowe i stowarzyszeń winien pojawiać się na nich z reguły w mundurze. Wkłada się na niego jako szczególniejszy obowiązek aby postępował grzecznie, z pełnym taktem lecz przytem stanowczo. Powinien się on przedstawić w swoim charakterze urzędowym przewodniczącemu ewentualnie kierownikowi zebrania i zażądać wyznaczenia mu odpowiedniego miejsca, takiego mianowicie, któreby mu ułatwiało ustne porozumienie się z kierownikiem zebrania i umożliwiło pogląd na całe zgromadzenie.

2. Komisarz rządowy ma zwrócić uwagę przewodniczącego ewentualnie kierownika i gospodarza (Ordner) zebrania na obowiązki, jakie na nich nakłada ustawa oraz

Nie masz pan dostatecznej odwagi. — Nie tyle, wiele ją w mężczyźnie wymagam — ani siły dosyć, ani energii — jednym słowem.

— Przepraszam panią bardzo, ale...

— Pozwól pan — cóż to ja oczów nie mam? Zzieleniałeś pan na tem drzewie. — Jeszcze teraz panu oczy na wierzch ze strachu wychodzą.

— Ależ pani — to żarty pewnie.

— Niech mi pan nie przerywa. — Ja wiem co mówię. Nic z tego być nie może. — Gusta nasze się różnią, — zrywamy. — To i lepiej że się tak stało; papa nigdyby mi nie darował, że pan niema milionów; — byłyby sceny w domu, — a tak, nikt o niczem wiedzieć nie będzie. — Jakie to wielkie ryzyko taka małżeńska sprawa. — Willa znam od dziecka a wszystkie jego przywary dopiero teraz na wierzch wychodzą; — jak grzyby po deszczu, — myślał, że mnie już trzyma. więc sobie pozwał. — Nigdy niczego pewnym być nie można. — Zdałoby mi się, że kiedy się zawiodłam na dawnym znajomym, to pierwszy lepszy z brzegu, może miłą niespodzianką mi zgoutuje, — i co spostrzegam? — Gdy mój plaid tonie pan tylko oczy w niego wlepiać potrafisz, — gdy William chrząka, pan truchlejesz — gdy czarni czekoladowym rewolwerem mierzą...

— Ależ pani — nabity był — stalo wy — daję słowo, prawdziwy rewolwer, — toż pani uciekała.

— Kobiectwo wolno — nawet przed czekoladowym, to co innego. — Pan nawet nie miałeś siły uciekać.

— Taka pani niesprawiedliwa.

— Naturalnie — gdybym panu znała za bohatera byłabym sprawiedliwą. — Nie, ja szczerą jestem — mówię to co myślę. — Nie mam szczęśliwej ręki, — albo może wy już tacy wszyscy jesteście. — Jeden arogant, drugi tchórz, trzeci pijak, czwarty karciarz, no, są tacy, którzy wszystko razem mieszczą w sobie. — Dziękuję, — wybaczy pan ale wolę nie wychodzić za mąż.

— Masz pani najzupełniejszą słusność. — Z takimi pojęciami lepiej się nie narażać na całe życie wydrapywania sobie oczu.

— Może to moją będzie winą? Co? — Pan gotów byłbyś tak tę sprawę pojmovać w swej męskiej bezstronności.

— Nigdy w życiu. — Ale trudno mi pojąć aby kto śmiał się targnąć na oczy pani inaczej jak bałwochwalczym wzrokiem, pełnym uwielbienia.

Złagodniała miss trochę. — Rozpogodziła się jej klasyczna twarzyczka, — w milczeniu dążyła obok dymysonowanego nr. IIgi narzeczonego.

Służba pana Naulet miała być krótka ale ciężka, — bohateraśką niemal.

W tej chwili siedli oboje na małeńki statek parowy, który dyszał jak gdyby wracał z wysigów po całym Atlantyku, — a on tylko między jednym a drugim wybrzeżem Quebecu służbę pełnił, przecinając od rana do wieczora szeroką wstęgę św. Warwryńca.

(Ciąg dalszy nastąpi).

+6°C, niebo w części zachmurzone a powietrze wilgotne; deszcz, opad nieznaczny.

— **Kompas cłowy** (Zollcompas) zawierający taryfy cłowe wszystkich krajów, ułożony w skutek polecenia w. c. k. Ministerstwa handlu przez austriackie Muzeum handlowe w Wiedniu, wyszedł już i jest dla tych, którzy dzieło to zamówią do 15 maja b. r. do nabycia za cenę 3 zł. 30 ct. Po tym terminie podniesiona zostanie cena do 4 zł. 50 ct. Zamówienia na Kompas cłowy przyjmuje Izba handlowa i przemysłowa.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Mielcu, z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 23 maja b. r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Odczyt Henryka Sienkiewicza** w Krakowie, o którym wspominaliśmy odbył się w sobotę w sali hotelu Saskiego. Czytamy o nim w *Czasie*: Autor *Ogniem i mieczem*, *Potopu*, *Wołodyjowskiego*, rozwijający swoje zapatrywania na powieść historyczną, mistrz wyjawiający tajemnice sztuki, którą oczarował całą Polskę, zabierający osobiste głos w tej sprawie która go najbliższe dotyczy, to zaiste wypadek, który siłą magnetyczną musiał przyciągnąć wykształconą publiczność naszego miasta. Zaciekawiona też do najwyższego stopnia przepełniła ona salę hotelu Saskiego, a nie potrzeba dodawać, że odczyt nietylko treścią ale i wyjątkowym urokiem, otaczającym osobę prelegenta, wywarł głębokie wrażenie.

Rzecz miała przeważnie cechę polemiczną. Mowca zastrzegł się wprawdzie na wstępie, że nie myśli występować w obronie osobistej, ale za to oświadczył, iż gotów jest skruszyć kopię w obronie rodzaju piśmiennictwa, któremu pióro swoje poświęca, a na który padły ostatnimi czasami gromy potępienia, odsądzające powieść historyczną od racji bytu.

Na czele tego sądu skorupkowego stanął Brandes, który porównał powieść z „prawdziwą kawą figową”. Jest to porównanie zarówno dozwolone jak złe, ale nie więcej. Jeżeli kawa prawdziwa to nie figowa, a jeżeli prawdziwa figowa to nie kawa. Powieść jest utworem fantazyjnym — historia jest odbiciem rzeczywistości; jeżeli więc fantazyja, to nie historia, a jeżeli historia to nie powieść. Następnie przytoczył prelegent inne zarzuty, wymierzony przeciw powieści historycznej, a między innymi, że powieściopisarz otwierać może człowieka tylko na podstawie obserwacji osobistej, której nie zastąpić nie może — zatem człowiek przeszłości jest dla żyjących pokoleń zagadką nie do odgadnięcia; że powieść historyczna, przedstawiając społeczeństwo dawną jako lepszą od dzisiejszej, jest rodzajem haszyszu, pobudzającym do marzycielstwa a odciągającym od pracy pozytywnej.

Według prelegenta zmiana kierunków w literaturze jest wynikiem zmiany potrzeb i pojęć społecznych — gdy jeden kierunek się przeżywa, wśród wrzawy hałaśliwych a niezdarłych epigonów powstają nowi. Niema więc złych kierunków, są tylko złe książki.

Zastrzegłszy się przeciw radom udzielanym powieściopisarzom co do przedmiotu i epok, jakie za treść utworów obrać mają, prelegent przeszedł do zbijania zarzutów czynionych powieści historycznej. Według niego, powieść historyczna nie jest sfalszowaniem historii, ale jej dopełnieniem; nie przekręca ona faktów historycznych, ale dodaje szczegółów życia danej epoki, których nie ma w historii, a które powieściopisarz odgaduje siłą swego talentu i swojej intuicji. Roczniki, kroniki, pamiętniki mogą wybornie zastąpić obserwację osobistą, a częstokroć przewyższają ją nawet. Czyż naprzykład pamiętniki Paska nie pozwalają wejrzeć lepiej w duszę szlachcica polskiego z XVII w., aniżeli najpóźniejsza obserwacja osobista w duszę takiego Rothschilda? Niemniej zwycięzko zbił prelegent zarzut, jakoby powieść historyczna była upajającym haszyszem dla żyjących pokoleń, stwierdzając, że jest owszem pokrzepieniem dla tych, co zbyt srogie w chwili obecnej przeżywają koleje; zakończył zaś pięknym ustępem, w którym twierdził, że powieściopisarz oprócz talentu, fantazyi, znajomości przedmiotu, powinien posiadać uczucie, które samo jedno zdoła jego utwory natchnąć życiem i ciepłem.

Po skończonym odczycie Sienkiewicz pożegnany rzęsiłymi, pełnymi zapału oklaskami, został otoczony gromem wielbicieli a zwłaszcza wielbicieli, którzy wdzięczności swoją osobistości wyrazić mu pragnęli.

Wynik maturalny, jak słyszemy, przeszedł wszelkie oczekiwania.

— **Nowe obrazy Matejki**. W czasie, stosunkowo nadzwyczaj krótkim wymalował Matejko obecnie 12 obrazów, wchodzących w cykl, który ma przedstawić główne momenta historii oświaty w Polsce. Są to wykonane szkice olejne na drzewie, rozmiarów około 1 m. wysokości, a 1 1/2 m. szerokości. Oto ich przedmioty: Chrystus Mieczysław, Koronacja Bolesława, Władysław Herman przyjmujący żydów, Zjazd w Łęczycy, Po bitwie pod Lignicą, Kazimierz Wielki zakładający katedrę Lwowską, Założenie Uniwersytetu krakowskiego, Chrystus Litwy, Dysputa Humanistów ze Scholastykami w dziedzińcu *Coll. Jag.*, Humanizm na dworze kró-

lewskim, Elekcyja Henryka Walezyusza, Stanisław August Cykl podobno jeszcze nie jest zamknięty, albo raczej przedstawia pewne luki, które zostaną wypełnione.

— **W wiedeńskiej Akademii** umiejętności, na posiedzeniu Wydziału filozoficzno-historycznego d. 3 bm., złożoną została rozprawa dr. P. Biełkowskiego ze Lwowa pt. „Studia krytyczne nad chronologią i historią wojny Sertoryańskiej“, z prośbą o przyjęcie do sprawozdania z posiedzeń.

— **Nowego kometę** odkrył 31 marca astronom E. Barnard w obserwatorium Lick'a w Kalifornii. Gość niebieski porusza się na granicy konstelacji „Oriona“ i „Byka“ w kierunku jasnej gwiazdy w „Aldebaranie“ i obserwowany może być tylko przez dobre teleskopy.

— **Wiadomość o oddaniu kościoła** św. Ruprechta gminie polskiej w Wiedniu, podana przez *Extra Post* według *Czasu* okazała się zupełnie mylną. Kościołem, jako takim i fundacyami doń przywiązanymi nie może nikt dowolnie rozporządzać, ani też nie ma w Wiedniu żadnej gminy polskiej. Jest przy tym kościół kapelan dla duchownej obsługi ludności polskiej o ile takowa w Wiedniu się znajduje i należy do różnych parafii w miarę tego, gdzie kto mieszka. Kazania polskie kapelan nie zmieniają zgoła tego stosunku. Obecnie zdarzyło się że kapelan polski został i rektorem tego kościoła, ale ten przypadek nie ma żadnego zasadniczego i prawnego znaczenia odnośnie do kościoła i do stanowiska kapelana. Rektor jest dla ludności niemieckiej jak dawniej.

— **Ofiarność narodu czeskiego**. Donosiliśmy w swoim czasie o składce 100.000 zł. które wręczono drogi. Riegerowi 10-go grudnia r. z., z powodu 70-jej rocznicy jego urodzin. Temi dniami wszystkim, którzy wzięli udział w tej składce, nadesłano broszurę, zawierającą dokładny wykaz darów. Z wykazu tego dowiadujemy się, że klub wielkich właścicieli ofiarował 10,380 zł.; dary po 500 zł.: (burmistrz Szolc, wiceburmistrz Kandert, adwokat Pracheński, kupiec Oliva i t. d.) wynoszą razem 6.000 zł. dary po 300 zł. 1.500 zł., zmarły świeżo milioner budowniczy Szabek, dał 250 zł., dary po 200 zł. wynoszą 2.800 zł., dary po 150 zł. 7.500 zł., dary po 100 zł. 7.500 zł., dary po 50 zł. 3.750 zł., dary po 25 zł. 1.500 zł., dary po 20 zł. 1.800 zł., dary po 10 zł. 2.210 zł., dary po 5 zł. 1.090 zł. i t. d. Wszystkie te składki, zebrane w samej Pradze, wynoszą 41.312 zł. Składka z reszty kraju czeskiego wynosi 47.000 zł., składka z Moraw 6.554 zł. Z Wiednia nadeszło 1.370 zł., z Ameryki 1.071 zł. Zważywszy, że zbierano tę składkę tylko przez 3 miesiące i to wyłącznie drogą prywatną, gdyż w dziennikach nie było o niej wzmianki, trzeba podziwiać werwę Czechów w takich sprawach. Potrąciwszy znaczniejsze dary klubu wielkich właścicieli i dary po 500 zł., które razem czynią 16.380 zł., reszta złożona została przez średnie i niższe warstwy społeczne, na których właśnie zasadza się głównie siła narodu czeskiego.

— **Dostojni turyści**. następcą tronu książęcego Oldenburgskiego i hr. Franc. Hohenuau, w czasie podróży po Wschodzie, zachorowali nagle w Kalkucie, wśród objawów zatrucia. Dochodzenie wykazało, że zatrucie to nastąpiło skutkiem gotowania w źle czyszczonych miedzianych naczynek. Inni podróżni zachorowali również, a 7 osób z nich nawet umarło.

— **Zakon OO. Benedyktynów**, którego reforma jest obecnie na porządku dziennym posiadał według obliczeń Fessler'a, w ciągu 13 wieków swego istnienia 1560 kanonizowanych świętych, 5000 członków, uznanych za godnych kanonizacji, 24 Papięzy, 200 kardynałów, 1600 arcybiskupów, 4000 biskupów, 15.700 literatów, a nadto wielu członków domów cesarskich i królewskich Cyfry te dają pojęcie o znaczeniu wspomnianego zakonu.

— **Między Paryżem a Londynem** zakładać już zaczęto telefon.

— **Silne trzęsienie ziemi** nawiedziło Albanję dnia 13 b. m. i zruziło w niektórych okolicach dotkliwą szkodę.

— **Pociąg na palącym się stepie**. Jak już donosiliśmy, na preryach w Stanie Daksta srożył się pożar, który zruził znaczną szkodę. W pobliżu miasta Mount Vernou pociąg kolejowy zaskoczony pożogą usiłował przebiec się przez płomień; po przebyciu jednak znaczniejszej przestrzeni maszynista spostrzegł, że ogień jest gwałtowniejszy, niż przypuszczano. Musiano pociąg wstrzymać. Wielu z podróżnych mężczyzn, którzy wyskoczyli z wagonów aby tłumić płomień, doznało poparzenia. Ostatecznie, kiedy siła pożaru osłabła, pociąg bez szkody przebił się przez step palący.

— **Nienastająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych.

(L.) Po solennem nabożeństwie w kościele archikatedralnym obr. 1. 1. 1., które odprawił ks. infułat Jurkowski, zebrali się dzisiaj uczestnicy VI walnego zgromadzenia, bardzo licznie, w wielkiej sali ratuszowej na pierwsze posiedzenie, które obecnością swoją zaszczylili między innymi: JE. Namiestnik, Kazimierz hr. Badeni, JE. Marszałek krajowy, Jan hr. Tarnowski, wiceprezydent Namiestnictwa, p. Lidl, prezydent m. Lwowa, p. Mochnecki, dalej ks. infułat Jurkowski, O. Pietruski, prawie wszyscy członkowie krajowej Rady szkolnej, profesorowie uniwersytetu i t. d.

Zgromadzenie powitał prezydent m. Lwowa, p. E. Mochnecki, następującymi słowy:

„Szanowne Zgromadzenie! Miły spełniam obowiązki witając, imieniem miasta tak liczne grono przedstawicieli nauki. Opiekować się szkołą, krzewić naukę i z pochodnią oświaty kroczyć na czele — to zaiste wzniosłe i piękne zadanie.

Tej pracy podjęliście się Panowie pełni otuchy, ożywieni jak najlepszymi chęciami, a że opieka nad szkołą w tak życzliwych i wybranych spoczywa rękach, jest to rękojmią lepszej przyszłości dla naszego młodszego pokolenia.

To też ze szczerą życzliwością witam Was szanowni Panowie, witam podjęcie tej pięknej pracy całym ciepłem mego serca i łączę życzenie, aby Bóg pobłogosławił waszym usiłowaniom na pożytek dla nauki i na chlubę dla naszego szkolnictwa. Szczęść Boże! (Brawa).

Następnie zabrał głos JM. Rektor uniwersytetu lwowskiego, dr. L. Piętaś i powitał zebranych imieniem Wydziału Towarzystwa, głównie zaś powitał dostojnych Gości, którzy obecnością swoją zaszczylili zgromadzenie. Jest to dowodem, że Towarzystwo cieszy się sympatją i że także w przyszłości zasłuży sobie na poparcie ze strony najwyższych sfer krajowych. Za ten objaw sympatii składa mowca najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim obecnym Dostojnikom, głównie zaś p. prezydentowi miasta za tak życzliwe i serdeczne powitanie. W dalszem, obszernem przemówieniu skreślił JM. Rektor zadania i cele Towarzystwa, do których zdążyć powolnie, ale wytrwale. Cele te są jasne; jest nim przedewszystkiem poprawa stosunków na polu szkolnictwa, poprawa roztronna, ogłębna a wszechstronna. Chodzi nam o rozwój i wzmocnienie warunków dobrej szkoły, a do tego celu zmierza Towarzystwo trzema torami: starając się przedewszystkiem o zastępowanie dobrych nauczycieli, o zdrową i racjonalną pedagogię i o stosowne pomieszczenie młodzieży szkolnej w zdrowych lokalnościach. Następnie rozwinął mowca program prac, jakie stoją na porządku dziennym obecnego VI zjazdu. Jedną z najważniejszych kwestyj jest sprawa domowego nadzoru młodzieży szkolnej. Wspominając o czynnościach Wydziału, zaznaczył dr. Piętaś, że Wydział, pomny słów JE. Namiestnika, Kazimierza hr. Badeniego, wypowiedzianych w Sejmie krajowym, że „wychowaniem młodzieży zająć się należy więcej po ojcowski“, wypracował w tym duchu memoriał i przedłożył go Sejmowi i Kołu polskiemu w Wiedniu.

Na sekretarzy powołał p. przewodniczący pp. dr. Jana Lenieka i Bronisława Dobrzańskiego, a do komisji kontrolującej, na wniosek dr. Augusta Sokołowskiego, zostali powołani pp.: hr. Przędziecki, Parylak i Urysz.

Sprawozdanie z czynności Towarzystwa w roku zeszłym, które streszciliśmy w zeszłym tygodniu, przyjęło zgromadzenie do wiadomości, poczem Rektor, dr. Piętaś, oznajmił zgromadzeniu, że na początku roku bieżącego dyrektor gimnazjum Tarnowskiego, pan Bronisław Trzaskowski, obchodził jubileusz swojej 40-letniej gorliwej i znakomitej pracy nauczycielskiej. Wydział Towarzystwa uchwalił uczcić zasługi jubilata adresem, który został wygotowany. Stosunki rodzinne nie dozwoliły p. Trzaskowskiemu przybyć na obecną jazdę, to też uchwała jednomyślna co do uznania jego zasług przez obecne zgromadzenie, zostanie mu zakomunikowana w drodze telegraficznej, a adres w ozdóbnej tece wręczy mu osobna deputacja nauczycieli z Tarnowa.

Z porządku dziennego ks. dr. Aloizy Jougana przedłożył obszerny elaborat w sprawie domowego nadzoru młodzieży szkolnej, zakończony następującymi wnioskami: Wychodząc z przekonania, że jedną z głównych przyczyn wad spotykanych u młodzieży szkolnej stanowi niedostatek nadzoru domowego, Walne Zgromadzenie uchwala: 1. Poleca się Wydziałowi Towarzystwa, by postarał się o zebranie i wydanie drukiem istniejących przepisów o nadzorze domowym. 2. Wydział Towarzystwa odniesie się

do Wys. kr. Rady szkolnej z prośbą o wydanie przepisów karności szkolnej jednolitych i do potrzeb, warunków, otoczenia i wad głównych naszej młodzieży zastosowanych. 3. Walne zgromadzenie uznaje za rzecz pożądaną: a) by przedsiębiorstwom, utrzymującym wypożyczalnie książek, zabroniono dostarczania młodzieży szkolnej książek do czytania, by natomiast biblioteki szkolne dla uczniów obficie niż dotąd były zaopatrywane w odpowiednie książki, iżby potrzeba szukania ich w wypożyczalniach okazała się zbyteczną, b) by wszelkiego rodzaju antykwaryuszom wzbroniono nabywanie książek od uczniów, c) by istniejące przepisy co do prywatnej sprzedaży złych książek, niemoralnych fotografii i obrazów ściśle były przestrzegane, d) by ze względu na młodzież odnośne władze rozciągały ścisłą kontrolę nad lokalnościami publicznymi, jak: restauracje, kawiarnie, tingle i t. p. 4. Walne Zgromadzenie uznaje potrzebę zakładania burs dla tych uczniów, którzy w rodzinach nie mogą być odpowiednio pomieszczeni; 5. Na poprawę wychowania domowego wypada wpływać choćby pośrednio przez odczyty i wykłady publiczne, dzieła pedagogiczne popularne, przez artykuły dziennikarskie, konferencje niedzielne i deputacje miejskie.

Nad powyższymi wnioskami wywiązała się bardzo obszerna dyskusja.

Pp. dr. H. Zathay, Zawiliński, German i dr. A. Sokołowski, wszyscy z Krakowa, zauważyli przedewszystkiem, że elaborat ks. Jougana, którego odczytanie zajęło przeszło dwie godziny, zużył wszystkich swoją rozległością. Jeżeli wszystkie referaty będą tak długie, naówczas zgromadzenie, którego obrady trwają tylko dwa dni, nie wiele spraw załatwi. Ale co więcej: Elaborat ks. Jougana przedstawia sprawę domowego nadzoru młodzieży szkolnej w tak czarnych kolorach, technie takim pesymizmem, że gdyby wszystko, co on zawiera, było prawdą, to istotnie w strasznie opłakanym stanie znalazłaby się nasza młodzież, jej rodzice i opiekunowie i całe szkolnictwo. Ks. Jougana potępił bowiem w swoim elaboracie nie tylko młodzież samą, ale wszystkich, którzy mają nad nią czuwać; potępił rodziców, nauczycieli, dziennikarstwo, teatr i t. d. jednym słowem: wszystko i wszystkich. Tymczasem w rzeczywistości stan rzeczy nie przedstawia się tak czarno. Młodzież nasza szkolna, z bardzo małymi wyjątkami, jest dobrą, a otoczenie jej nie jest znowu tak bardzo niemoralne. Co do samych wniosków, zauważyli wymienieni powyżej mowcy, że pewna ich część, jak np. punkt 3, lit a, b, c, są niewykonalne, a co się tyczy wszystkich innych punktów, to życzenia w nich zawarte, są już spełnione w przeważnej części. Dla tych więc powodów wniósł p. Zawiliński, aby zgromadzenie cały elaborat ks. Jougana, wraz z wnioskami, odesłało do Wydziału z poleceniem, iżby elaborat ten kazał wydrukować, rozesłał go między oddziały do przedrukowania, a dopiero na podstawie przedłożonych przez te oddziały wniosków i uwag, przedstawił całą sprawę na najbliższym zgromadzeniu.

W obronie wniosków Wydziału, przedłożonych przez ks. Jougana, przemawiali pp. J. Soleski, K. Rawer, dr. Maciszewski, B. Mańkowski i dr. Żuliński, wszyscy ze Lwowa. Pp. mowcy wykazywali, że jakkolwiek motywa zawarte w elaboracie sprawozdawcy, skreślone są może w zanadto w czarnych barwach, mimo to rzecz sama, streszczona we wnioskach, wyżej podanych, zawiera życzenia i uwagi, z którymi zgodzić się można. Wydziałowi chodziło głównie o zwrócenie uwagi na wszystkie czynniki, zajmujących się wychowaniem młodzieży na tej okolicy, że nadzór domowy tej młodzieży wykazuje tu i owdzie pewne niedostatki.

Ostatecznie przyjęło zgromadzenie wszystkie powyższe wnioski wydziału.

Następne posiedzenie dziś o godzinie 4 z południa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Izba handlowa i przemysłowa zawiadamia interesowanych, że w razie uproszonego przez instytucje kredytowe przedsięwzięcia czynności obliterowania znaczków stemplowych na premiowanych obligacjach zagranicznych, względnie bezpłatnego ostemplowania węgierskich obligacji premiowanych w lokalach banku lub instytucji i zakładu przez delegowaną komisję, wystarcza bez względu na ilość obligacji premiowanych do ostemplowania podanych jeden egzemplarz spisu przepisanego punktem 8 rozporządzenia ek. ministerstwa skarbu z dnia 28 marca 1889 dz. u. p. nr. 33.

Kisełka
Wice-prezydent.

M. Bodyński
Sekretarz.

**** Targ zbożowy. ***) Dnia 16 kwietnia 1888 r.

Lwów, pszenica 6.50 do 7.15, żyto 5.30 do 5.80, jęczmień browarny 5.75 do 7.—, owies 5.80 do 6.50, groch 6.50 do 10.50, wyka 6.75 do 7.50, rzepak 13.— do 13.60, lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona 50.— do 75.—, konieczyna biała 50.— do 60.—, konieczyna szwedzka 60.— do 75.—.

Tarnopol, pszenica 6.40 do 7.—, żyto 5.25 do 5.75, jęczmień browarny 5.60 do 6.75, owies 5.50 do 6.—, groch 6.— do 10.—, wyka 6.50 do 7.25, rzepak 12.80 do 13.10 lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona 48.— do 74.—, konieczyna biała 50.— do 60.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—.

Podwołoczyska, pszenica 6.30 do 7.—, żyto 5.15 do 5.70, jęczmień 5.50 do 6.40, owies 5.— do 5.65, groch 6.— do 9.50, wyka 6.— do 7.20, rzepak n. 12.70 do 13.40, lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona —.— do —.—, konieczyna biała 48.— do 59.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—.

Jarosław, pszenica 6.45 do 7.20, żyto 5.80 do 6.15, jęczmień 5.75 do 7.—, owies 5.80 do 6.15, groch 6.50 do 11.—, wyka 6.75 do 7.50, rzepak 10.— do 11.15 lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona 48.— do 74.—, konieczyna biała 31.— do 35.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—, tymotka 20.— do 30.—.

Czerniowce, pszenica 6.40 do 6.95, żyto 5.— do 5.60, jęczmień 5.70 do 6.—, owies 5.70 do 5.95, groch 6.— do 10, wyka —.— do —.—, rzepak —.— do —.—, lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona 65.— do 68.—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Chmiel od —.— do —.— zł nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie. Okowita gotowa za 10 000 litrów loco Lwów 11.75 do 12.— zł. Usposobienie więcej ożywione. Handel w pszenicy i życie zaczyna się ożywiać. Dowozy małe.

*) Przedruk wzbroniony.

Walne zebranie akcyonaryuszów lwowsko-czerniowieckiej kolei zostało zwołanem na 30 kwietnia. Na niem będzie przedłożonem między innymi sprawozdanie o ugodzie z rządem rumuńskim w kwestyi odłączenia linii rumuńskiej od głównej sieci kolejowej.

Produkcya piwa w Austrii w r. 1888. Według urzędowego zestawienia wynosiła zeszłoroczna produkcya piwa w krajach austriackich oraz w Bośni i Hercegowinie 12,486 407 hektolitrow (o 190.019 hl. mniej niż w r. 1887.) Podatku zapłacono 23,080.554 zł. (o 396.063 zł. mniej niż w r. 1887.) Wywóz piwa wynosił 2,521.963 hl. podniósł się tedy w porównaniu z r. 1887 o 9087 hl.

Pocztowe kasy oszczędności. W marcu r. b. złożono ogółem na książeczki oszczędności 1,536.867 zł., wycofano zaś 1,286.988. W obrocie czekowym złożono 58,853.233 zł., wycofano 58,485.990 zł. W Galicyi złożono na książeczki oszczędności 111.443 zł., wycofano 97.832 zł., w obrocie czekowym złożono 2,150.879 zł., wycofano 790.143 zł.; ogółem przeto złożono 2,262.322 zł., wycofano zł. 887.976.

Wiedeń, 15 kwietnia. (Telegram Gazety Lwowskiej).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego 3671 sztuk opasowego i 631 sztuk chudego. Razem 4302 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 399 sztuk opasowych; 47 sztuk chudych, z Bukowiny 12 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 1189 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia, z samej Galicyi zaś 311 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia.

Popyt był dość słaby.

Ceny towaru przedniego podniosły się w porównaniu z zeszłym tygodniem o 50 ct. do 1 zł., ceny innych gatunków spadły od 1 zł. 50 ct. do 2 zł.

Nie sprzedano 143 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 48 do 52 zł., za towar przedni po 53 do 54 zł.; węgierskie woły opasowe po 46 do 55 zł., za towar przedni po 56 do 58 zł.; wyjątkowo po 59 zł.; z innych krajów koronnych po 46 do 55 zł., za towar przedni po 56 do 58 zł.; wyjątkowo po 59 do 61 zł.; krowy po 22 do 27 zł.; stadniki po 19 do 26 zł.; bawoły po 14 do 24 zł.; za centnar metryczny.

Bydło chude 24 do 116 za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Politik donosi, że Leon XIII nada w bieżącym roku t. zw. „różę cnoty“, jak wiadomo, dar coroczny papieżów dla członków panujących domów katolickich, Najdostojniejszej Cesarzowej Stefanii.

Najd. Arcyksiążę Leopold Salvatore udał się w podróż do Włoch.

Wedle dzienników czeskich, na sesyi dodatkowej Izby dep. zatwierdzony zostanie w pierwszym czytaniu projekt kodeksu karnego i odesłany następnie do osobnej komisji złożonej z 12 członków. Niebawem mają być ogłoszone motywa do tego projektu.

Po dokonaniem uzupełnieniu gabinetu zaliczawskiego zanoszą się na doniosłe zmiany w wewnętrznej administracji Węgier. Między innymi naczelniczy komitatów zostaną podobno w znacznej części zmienieni; census wyborczy, zbyt wysoki, będzie niżony tak, żeby parlament mógł być prawdziwą reprezentacją opinii publicznej; urzędnikom zostanie agitacja najsurowiej wzbroniona; trybunał dla rugów wyborczych będzie mianowany przez Koronę; projektowane są dalsze reformy sądownictwa w duchu zupełnego oddzielenia go od administracji i w kierunku decentralistycznym.

Pol. Corr. dowiaduje się, iż uгода finansowa między Węgrami i Krocąją przyjdzie niezawodnie do skutku najpóźniej do jesieni.

Znany agitator polityczny i antisemicki mowca, pastor Stöcker ma podobno — jak donosi *Post* i *Krcuz Ztg.* — wkrótce ustąpić z posady nadwornego kaznodziei. Domyślają się, iż nastąpi to w skutek osobistej interwencji ks. Bismarcka, który od dawna na agitatorską działalność Stöckera się nie zgadza.

Zdaniem ordynujących lekarzy, stan zdrowia króla holenderskiego wykazuje ostatnimi dniami pewne polepszenie. Holenderska izba dep. przyjęła projekt ustawy o ograniczeniu pracy fabrycznej kobiet i dzieci.

Książę Ferdynand wyjedzie d. 18 bm. do Tirnowy, gdzie spędzi święta wielkanocne.

Przedstawiony senatowi francuskiemu, jako trybunałowi materyał dowodowy przeciw Boulangerowi zawarty jest w 18 wielkich tekach, które zawierają mnóstwo kopij depesz telegraficznych, korespondencyj i innych aktów.

Prawica Izby deputowanych, zwołana na zgromadzenie przez pp. Mackau, Piou i Cassagnaca, wybrała komisję, której poleceno zredagować formalny protest przeciw trybunałowi senackiemu. Protest ten ma być ogłoszony w formie odezwy do kraju.

Według doniesień z Brukseli, deputowany Turquet i senator Naquet, postanowili na razie nie powracać do Francji, ale pozostać nadal w Belgii. Dzienniki paryskie zapewniają, że p. Laguerre postanowił wyjechać z Francji i w innym kraju czekać na wynik procesu przeciw Boulangerowi i towarzyszom.

Z Londynu donoszą, iż dnia 12 b. m. ukończył obrońca Parnella, Russell, swoje *plaidoyer* przed sądem, oświadczając, że wykazał dowodnie zupełną bezpodstawność oskarżenia. Trybunał odroczył posiedzenie do 30go b. m.

Obrońca Parnella, p. Russel, wybrany został sędzią polubownym w zatargu pomiędzy dzierżawcami a właścicielem wielkich posiadłości, pułkownikiem Vandeleur. Prasa irlandzka wyraża się z tego powodu bardzo przychylnie o p. Vandeleur, a arcybiskup Walsh wystosował pismo do *Free-man Journal*, w którym oświadcza: „Chwałebny postępek pułkownika i dzierżawców z Kilrush powinienby wszędzie znaleźć naśladowców, gdzie zachodzą zatargi pomiędzy dzierżawcami a właścicielami.“ Dalej poleca ks. arcybiskup jako jedyny środek zażegnania spraw agrarnych podobne sądy rozjemcze.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 kwietnia. Wiener Ztg. ogłasza rozporządzenie ministerjalne o przeprowadzeniu ostemplowa-

nia losów, znajdujących się w depozycie sądowym.

Wiedeń, 16 kwietnia. Reprezentanci wiedeńskiej wyznaniowej gminy izraelskiej wręczyli p. prezydentowi Ministrów hr. Taaffemu, memoriał zaopatrzoney załącznikami a przedstawiający wybrki antisemitów, prosząc o uwzględnienie. P. prezydent Ministrów przyjął uprzejmie deputację i zapewnił, że Rząd stojąc na stanowisku ustaw zasadniczych i równoprawnienia, zbada memoriał.

Poznań, 16 kwietnia. Pismo cesarza Wilhelma do prezidenta regencji poznańskiej hr. Zedwitza powiada, iż ponieważ forty zachodnie nie mogą być ze względów militarnych zburzone, ma być zniesiona aż do dalszego zarządzenia ministerstwa, ustawa mocą której w zachodniej części miasta Poznania nie wolno było wznosić żadnych budowli w odległości jednego kilometra od pasu fortyfikacyjnego. Odtąd będą mogły być tam rozpoczęte budowle.

Berlin, 16 kwietnia. *Post* donosi, iż konferencya w sprawie Samoa zbierze się d. 1 maja. Cesarstwo niemieckie będzie reprezentowane prawdopodobnie przez hr. Herberta Bismarcka i radcę legacyjnego Kramela i oni to będą przyzdownali, albowiem konferencya zbiera się na ziemi niemieckiej.

Berlin, 16 kwietnia. (Tel. pryw.) Król Humbert przybędzie tutaj między 18 a 20 maja i zabawi tydzień. W jego orszaku przybędzie także prezes gabinetu włoskiego p. Crispi.

Berlin, 16 kwietnia. (Tel. pryw.) Według dzienników tutejszych odwiedzi lord Salisbury po świętach wielkanocnych ks. Bismarcka.

Do *Kölnische Ztg.* donoszą z Petersburga że wszystkie pułki kawalerii rossyjskiej otrzymają po jednym oficerze sztabowym ażeby pułk miał dostateczną ilość komendantów.

Wilhelmshaven, 16 kwietnia. Cesarz towarzyszył korwecie krzyżowniczej „Alexandrine“ aż do Wangeroog, gdzie polecając statek i załogę opiece boskiej, powrócił po sześciogodzinnej podróży morskiej.

Wilhelmshaven, 16 kwietnia. Po powrocie udał się cesarz do kasyna oficerskiego, gdzie odbył się wielki obiad. Monarcha zatrzyma się tutaj do dzisiejszego południa i dokona inspekcji eskadry ćwiczeń.

Wilhelmshaven, 16 kwietnia. Cesarz opuścił dziś rano Oldenburg wśród entuzjastycznych manifestacyj ludności, i przybył tu wczoraj o południu powitany uroczystie przez władze admiralicyi.

Monachium, 16 kwietnia. Książę regent wydał do prezesa ministrów Lutza następujące pismo odręczne: „Przyjąłem do wiadomości z wielkiem zajęciem pańskie zarówno sprawozdanie i wyrażam panu za uwzględnienie wierne praw korony, jakoteż za okazaną w obec życzeń biskupów a bez uszczuplenia tych praw pojednawczość, moje zupełne uznanie, a zgadzając się ze wszystkimi propozycjami, udzielam projektowi aprobaty.“

Sofia, 16 kwietnia. Księżna Klementyna Koburska wyjechała wczoraj wieczór na Rijekę (Fiume) do Wiednia.

Paryż, 16 kwietnia. Prezydent Carnot dostał grypy, skutkiem czego dopiero we czwartek będzie mógł prawdopodobnie opuścić swe apartamenty.

Ag. Havasa zapewnia, iż Francya jest gotową do udziału w konferencyi przeciw handlowi niewolnikami, nie myśli jednak ani o zejściu z dro-

gi dawnych tradycyj, ani też zezwoli na to, aby okręta obcych mocarstw miały odbywać rewizję jej statków.

Paryż, 16 kwietnia. (Tel. pryw.) Weile dzienników a między innymi także *République Française* utrzymuje, że car z pewnością przybędzie na wystawę powszechną. Podróży tej przypisują znaczenia polityczne.

Madryt, 16 kwietnia. Poseł hiszpański w Waszyngtonie otrzymał komunikat urzędowy, w którym zaprzeczono stanowczo, jakoby Stany Zjednoczone miały zamiar zakupić wyspę Kubę.

Londyn, 16 kwietnia. W Izbie gmin oświadczył Fergusson, iż poseł angielski w Teheranie otrzymał zapewnienie, że nieprawdziwymi są doniesienia o odstąpieniu Rosyji terytorium Metandir.

Londyn, 16 kwietnia. Złożony w Izbie gmin przez Goeschena budżet wykazuje nadwyżkę z r. 1888/9 w sumie 2,800.000, budżet na rok 1889/90 wykazuje niedobór 2 miliony, który pokryty zostanie z uzyskanego 1 miliona przy konwersyi konsol, przez oszczędności i podwyższenie podatku spadkowego, tudzież przez podwyższenie podatków od piwa, co da nadwyżkę 180.000.

Londyn, 16 kwietnia. Reprezentantem Anglii na konferencyi berlińskiej w sprawie Samoa będzie sir Malet, któremu do pomocy będzie dodanym jeden albo najwyżej dwóch delegatów.

W Birmingham został wybrany posłem syn John Brighta (unionista) zwolennik Gladstona.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15 kwietnia 1888, godzina 1 minut 40. Alp. Tow. gór. 75.10. Węg. akcy kredyt 305.—, Akcy anglo-austriackie 127.80, Akcy banku Union 231.—, Akcy kolei Karola Ludwika 208.—, Akcy kolei północnej 257.50, Akcy kolei południowej 108.25, Akcy kolei Alfeld. —.—, Akcy kolei Elżbiety —.—, Akcy kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 235.25, Akcy kolei węg. północno-wschodniej 181.50, Wiedeńskie losy 146.75, Akcy kolei Rudolfa —.—, Akcy kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105.—, Losy regulacyi Cisy —.—, Losy tureckie 28.78, 4-proc. węgierska renta złota 102.70, Akcyi związk. węg. banku 106.25, Akcy banku obrotowego —.—, Akcy kolei państwowej 245.75, Rubel papierowy 1.28.—, Węgierskie losy 96.10, Marka niemiecka —.—, Kolej Karola Ludwika —.—, Akcy tytoniowe 116.25, Akcy banku dla krajów koronnych 235.—. Usposobienie bez transakcyi.

Wiedeń, 16 kwietnia 1889, godzina 10 minut 30. Akcy kredytowe 297.50, Anglo-austriackie 127.80, Unionbank 230.50, Kolej Karola Ludwika 208.—, Południowa 107.75, Renta papierowa —.— 5-proc. galic. hipoteczne listy zastawne —.—, galic. obligacye indemnizacyjne —.—, do —.—, 4 1/2-proc. listy zastawne banku krajowego 97.25, 4 1/2-proc. pożyczka krajowa z roku 1883 95.25, Napoleondor 95.2.— Rubel papierowy —.—. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 15 kwietnia 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —.— do —.— zł., żyto —.— do —.— zł., jęczmień —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł., owies —.— do —.— zł., okowita per 10.000 litr procent 15.50 do 15.75 zł. Szczecin: Pszenica —.— zł., rzepak —.— zł., spirytus —.— do —.— zł., kukurudza —.— zł. Kolonia —.— zł., rzepak —.— do —.— zł. za 100 kilogramów na jesień. Budapeszt: Pszenica na jesień 6.72 do 6.75 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień) 187.— do —.— zł. żyto —.— zł. spirytus 34.50 zł. rzepakowy olej —.— zł. Paryż: mąka 54.10 kilog. —.—, olej rzepakowy —.— fr., spirytus —.— do —.— fr.

Nadesłane.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 2500 versch. Farben und Dessins) versendet roben- und stückweise porto- und z lufre das Fabrik-Depot G. Henneberg (k. u. k. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend. — Briefe kosten 10 kr. Porto. 39

Specjalista chorób żołądkowych. Wszech nauk lekarskich

Dr. Julian Czarniański,

lekarz chorób wewnętrznych — b. elew. asystent kliniki lekarskiej prof. rad. dr. Bambergera, b. sekundariusz leżniczy powszechnej we Wiedniu osiadł stale we Lwowie i ordynuje od godziny 3 do 5 po południu. 2396 we Lwowie, ulica Jagiellońska, l. 7, I. piętro.

Wszelkie papiery wartościowe, listy zastawne krajowe i zagraniczne, jakoteż losy i monety kupuje i sprzedaje najkorzystniej

KANTOR WYMIANY KITZ i STOFF

Plac Halicki I. Lwów. Plac Halicki I.

Zlecenia z prowincyi wykonują się jak najsumienniejsz nie doliczając żadnej prowizyi. 1836

4% Losy węg. Banku hipoteczn. trzy ciągnięcia rocznie. Główna wygrana 50.000 zlr. a. w. sprzedaje najtaniej także na spłaty miesięczne po zł. 5 AUGUST SCHELLENBERG Dom bankowy i Kantor wymiany we Lwowie. Zlecenia z prowincyi uskutecznią się bezwzględnie bez doliczenia prowizyi, na żądanie za zaliczką pocztową. Wydawnictwo gazety losowań „NADZIEJA“ Prenumerata roczna we Lwowie zł. 1 ct. 70, na prowincyi zł. 1 ct. 80. 1498

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Bełcza: o godz. 5 min. 53 poł. pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mieszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamecze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mieszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mieszany.

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mieszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mieszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Odechodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mieszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.

Do Bełcza: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mieszany.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mieszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mieszany.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamecze o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kurjerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mieszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy. Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888.

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy, Chyrowa, Stryja i Stanisławowa.

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 wieczorem z Husiatyna. Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 10 min. 35 przed połudn. do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa i Suchy.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów, dnia 15 kwietnia 1889.

Table with columns for 'I. Akcje', '2. List. zast.', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', '5. Losy miasta Krakowa', '6. Monety'. Includes various financial instruments and their prices.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13 kwietnia 1889.

Table with columns for 'I. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akcje'. Lists various government bonds and stocks with their current market values.

4. Listy zastawne losowane.

Table listing various types of interest-bearing securities and their prices, including 'Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicji i Bukowiny' and 'Banku hipotecznego'.

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Table listing various types of securities with priority rights and their prices, including 'Kolej Albrechta' and 'Kolej północna'.

WYROKI I ZWIADOMIENIA SĄDOWE

Wyroki prasowe.

L. 2237 (2518) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. Sąd obwodowy dla spraw karnych w Stanisławowie z mocy §. 493 spr. kar. i §. 36 ustawy z 17 grudnia 1862 nr. 6 ex 1863 dz. p. p. orzekł, że treść czasopisma ulotnego „Eine Ansicht zur Besprechung“ wydane w Lipsku pod dniem 18 lutego 1889 nakładem autora Henryka Dielza (Brüderstrasse 19. I.) drukiem Sturm & Koppe (A. Denhardt) przy dozwoleń dalszego przedruku, a poczynając się od słów „Oesterreich-Ungarn.“ i kończącego się słowami „unter ihren Schutz nehmen“ zawiera w sobie znamiona zbrodni zdrady stanu z ustępu b. i c. §. 58 u. k. i dalsze zatem rozpowszechnianie tegoż czasopisma się wzbrania. Stanisławów, 10 kwietnia 1889.

Licytacje.

L. 812. (2521 2—3) C. k. Sąd powiatowy w Dynowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycieli Grúny Ehrlich w kwocie 29 zł. 38 ct. z przynależnościami odbędzie się

w zabudowaniu tegoż sądu dnia 23 maja 1889 i dnia 24 czerwca 1889, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 53 stara, 12 nowa w Pawłokomiu, ciała hipotecznego nie stanowiącej, Dmytra Serylaka własnej. Cena wywołania wynosi 315 zł. w. a. Wadyum 31 zł. 50 ct. Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Dynów, dnia 28 lutego 1889.

L. 4050. (2507 2—3) C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzycieli Zofii z hr. Kuczukowskich hr. Bertelli d' Allgarotti z mocy ceszy z daty Wiedni 23go grudnia 1882 prawonabyweznym domu handlowego Schuller et Comp. we Wiedniu wyrokiem c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z 21. czerwca 1862 l. 8835 przyznanej w sumie 5000 zł. m. k. z należnościami dodatkowymi, dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Czarna, w powiecie pilzneńskim położonych, do masy spadkowej Henryki z hr. Akwiczów 1. Sołtyk, 2. Kuczukowskiej należących. Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tutejszym w dwóch ter-

minach, a to w dniu 13 maja i 12 czerwca 1889 o godz. 10 rano. Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 39,455 zł w. a., poniżej której sprzedaż na pierwszym terminie nie nastąpi. Wadyum wynosi 700 zł. Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze. Tarnów, dnia 21 marca 1889.

L. 5237 (2289 1—3) Dnia 22 maja i 10 lipca 1889, każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczną przymusową licytację realności pod lk. 12 w Stroniowicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 39 i 40 spadkobierców Jana Kaczmarzkiego własnej, celem zaspokojenia wierzycieli Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w kwocie 122 zł. 36 ct. Cena wywołania 1000 zł. Wadyum 100 zł. Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania jednak nie za niższą cenę, jak taką, w której wszystkie hipotekowane wierzycielności pokrycie znaleźć będą mogły.

Kuratorem niewiadomych lub nalezycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono p. Gronnickiego. Z c. k. Sądu powiatowego Niżankowice, 30 września 1888.

L. 4404 (2575 1—3) Dnia 21 maja i 24 czerwca 1889, każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 32 w Zrotowicach położonej, wyk. hip. 23 objętej Katarzyny z Ciuków Makarowej i Franki Ciukowej własnej w celu przymusowego ściągnięcia wierzycielności c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w kwocie 183 zł. 1 ct. Cena wywołania 350 zł. Zakład 35 zł. Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko wyżej ceny wywołania lub za taką, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania sprzedana.

Kuratorem niewiadomych zastawnych wierzycieli ustanowiono Józefa Gronnickiego z c. k. notaryusza w Niżankowicach. Niżankowice, 18 sierpnia 1888.

I. 13485 (2496 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Smerecznej pod lk. 20 położonej dłużnika Fedia Szubli własnej, na zaspokojenie pretensyi Jozera Latkiego w kwocie 78 złr. 50 ct. w. dnia 7 maja i dnia 13 czerwca 1889 ażym razem o godzinie 10 rano, a to najpierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i poniżej takiej.
Wadyum wynosi 76 złr.
Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Dla wierzycieli późniejszych lub którzyby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Byk w Dobromilu.
Dobromil, dnia 5 lutego 1889.

L. 186 (2523 3-3)
Dnia 8 maja 1889 powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś dnia 12 czerwca 1889 nawet niżej takiej odbędzie się w t. Sądzie zawsze o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacja realności wyk. hip. 181 gminy kat. Mikulińce nad Prutem objętej przez Zmurski własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likw. we wowie pto 21 rat po 6 złr.
Cena wywołania 200 złr.
Wadyum 20 złr.
Resztę warunków, i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tut. registraturze.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest adw. dr. Dawidowicz w Sniatynie.
Sniatyn, dnia 16 marca 1889.

L. 7540 (2477 3-3)
C. k. powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 625 złr. wa. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 196 ks. gr. gm. Niepołomice objętej, a własność Tekli Bochenkowej i małżet. Anny z Bochenków Hircowej, Stanisława Janika, Maryanny, Katarzyny i Kazimierza Bochenków własnej na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Wieleczie w dwóch terminach licytacyjnych: dnia 9 maja 1889 i dnia 12 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania wynosi 2063 złr.
Wadyum 207 złr.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, d. 20 lutego 1889.

L. 235 (2515 3-3)
C. k. Sąd obwodowy Jasielski wiadomem czyni iż celem ściągnięcia resztującej Chaimowi Keil należącej się sumy 158 zł. zpn. wszelako z potrąceniem upłaconej kwoty 25 zł. odbędzie się w tymże Sądzie egzekucyjna sprzedaż połowy realności lk. 200 czyli ciał lwh. 200 księgi gruntowej Jasio dłużnika Abraham Schlegler własnej w dwóch terminach jako to dnia 9 maja 1889 i dnia 6 czerwca 1889 roku każdym razem o godzinie 10 rano na pierwszym terminie powyżej ceny szacunkowej w kwocie 1000 zł. lub za takową na drugim zaś także poniżej tej ceny a nastąpi ryczałtowo nie rękując ani za obszar tej połowy realności ani za dochody z takowej.
Cena wywołania wynosi 1000 złr.
Wadyum przy licytacji złożony się mający wynosi 100 zł.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w sądzie. Jasio, dnia 9 marca 1889.

L. 1857 (2497 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do publicznej wiadomości, że w tym sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 155 w Husiatynie położonej wedle wyk. hip. l. 679 ks. gr. dla tejże gminy ciał tabularnego stanowiącej, dłużnika Mojżesza Waldhütera własnej, na zaspokojenie pretensyi Klemensa Krawca w kwocie 39 półimperyałów 67 rubli srebrnych 50 kopiejek i 100 złr. m. k. zpn. dnia 20 maja 1889 i dnia 24 czerwca 1889 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 740 zł. aw., zaś na drugim terminie także i niżej ceny szacunkowej jednak zawsze najwięcej ofiarującemu.
Wadyum wynosi 74 zł. aw.
Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którzyby uchwała licytacyjna i następne wydać się mające z jakiego kolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, lub którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego tj. po dniu 12 sierpnia 1887 do tabuli weszli, kuratorem p. Leona Adlersteina i tychże wierzycieli o rozpisaniu ni-

niejszej licytacji i ustauowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.
Husiatyn, 16 marca 1889.

L. 5497 (2508 3-3)
W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie, odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności austriacko-węgierskiego Banku 16548 zł. 26 ct. wa. w dniach 22 maja 1889 i 26 czerwca 1889 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności Zofii hr. Mostowskiej pod l. 111 dz. IV w Krakowie położonej.
Cena wywołania wynosi 37000 zł. w. a., wadyum 3700 zł. wa.
Warunki licytacji przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Szalay a tegoż zastępcą adw. dr. Hubaczek.
Kraków, 15 marca 1889.

L. 1092 (1517 3-3)
Krakowski Sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zuiiesienia wspólności realności lwh. 14 w Mydlnikach z pn., odbędzie się w gmachu Sądowym w dniu 22 maja 1889 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności l. 14 w Mydlnikach położonej, Zofii Orzechowskiej, Katarzyny Zwierkowej i Anny Powroźnikówny własnej.
Cena wywołania 1087 zł. 40 ct.
Wadyum 109 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Wszelkie ciężary i długi hipoteczne pozostają nadal przy hipotece.
Kraków, 23 stycznia 1889.

L. 1207 (2495 3-3)
Wadowicki c. k. Sąd pow. del. miej. ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Jana Gurdka w kwocie 1000 zł. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 19 czerwca i 6 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności a) lwh. 30, b) lwh. 31 pod l. kons. 10, c) lwh. 68 pod lk. 29 i d) połowy realności l. w. h. 69 ks. gr. dla gminy Jaroszwice objętych w Jaroszwicach położonych egzekutów Jana i Rozalii Stopów po połowie własnych.
Cena wywołania realności ad a) 640 zł., b) 785 zł., c) 720 zł., d) 142 zł. 50 ct.
Wadyum ad a) 64 zł., b) 78 zł. 50 ct., c) 72 zł., d) 15 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Wadowice, 8 lutego 1889.

L. 3052 (2488 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że w dniach 1 maja i 31 maja 1889 każdym razem o godzinie 10 przed poł. odbędzie się w tymże Sądzie na pierwszym piętze w biurze drugim na rzecz kasy oszczędności miasta Sambora celem zaspokojenia resztującej pretensyi w kwocie 2105 zł. 3 ct. z pn., w drodze publicznej licytacji, przymusowa sprzedaż realności w Samborze na dzielnicy lwowskiej pod lk. 101 daw. 38 n. położonej wedle Dom. VI. pag. 399 n. 12 haer. i Dom. VII. pag. 35 n. 13 haer. dłużników Ambrożego Chmielewskiego i Emilii ze Stechlińskich Chmielewskiej własnej.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tejże realności w kwocie 6252 zł. 35 ct. zaś wadyum 10pr. takowej.
Realność ta zostanie sprzedana na pierwszym terminie wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt ocenienia można przejrzeć w tutejszosaądowej registraturze.
Dla wierzycieli, którzyby niniejsza uchwała lub późniejsze w tej sprawie zapasę mające uchwały weale lub też nienależycie doręczone zostały, lub którzyby po dniu 18 marca 1889 jakie prawa na wymienionej realności nabyli i do tabuli weszli ustanowiono adwokata dr. Kohna kuratorem z substytucją adwokata dr. Fiternika w Samborze.
Sambor, 31 marca 1889.

L. 815 (2502 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 1 maja 1889 i 5 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 61 zł. 50 ct. wa. z pn., od Hrynka Serneckiego się należącej publicznej licytacja realności pod lk. 114/84 w Stojanach położonej, ciał tabularnego niestanowiącej, dłużnika własnej.
Cena szacunkowa 675 zł.
Wadyum 67 zł. 50 ct.
Blizsze warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Sadowawisznia, 4 marca 1889

L. 6152 (2500 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Szymona Mosesa w kwocie 445 zł. 83 ct. wa. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod lk. 289

w Milówce położona do dłużnika Bernarda Tobiasa należącej w dwóch terminach dnia 15 maja i 29 maja 1889 każdego razu o godzinie 10 rano w biurze c. k. Sędziego powiatowego w Milówce.
Cena wywołania 625 zł.
Wadyum 62 zł. 50 ct.
Milówka, dnia 28 lutego 1889.

L. 5943 (2503 3-3)
C. k. Sąd powiatowy Wiśnicki zawiadamia, że 15 maja i 19 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzi przymusową sprzedaż połowy realności lwh. 41 w Wiśniczu na zaspokojenie pretensyi Arona Nebenzahla 1000 zł. z pn.
Reszta warunków i akt oszacowania do przejrzania w registraturze.
Wiśnicz, 20 listopada 1888.

L. 7896 (2505 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi 17 maja i 19go czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 239 zł. z pn. przymusową sprzedaż realności lwh. 60 w Rajbrocie Wojciecha i Jana Bodurków.
Cena wywołania 450 zł.
Wadyum 45 zł.
Reszta warunków do przejrzania w registraturze.
Zarazem zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu egzekuta Wojciecha Bodurkę, że dla niego został kurater Sebastian Bodurka ustanowiony.
Wiśnicz, 15 lutego 1889

L. 220 (2394 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie, wiadomo czyni, że dnia 20 maja 1889 i 24 czerwca 1889 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności whip. l. 206 ks. gr. miasta Zmigród objętej Samuela Trachmana własnej celem zaspokojenia pretensyi Edwarda Filipowicza w kwocie 350 złr. aw. zpn.
Cena wywołania 650 złr.
Wadyum 60 złr.
Blizsze warunki i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.
Zmigród, dnia 4 lutego 1889.

L. 8184 (2175 3-3)
W dniach 22 maja i 2 lipca 1889 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod nk. 37 w Wilezycach położona wyk. hip. l. 65 objęta dłużnika Wojciecha Janika własna, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredyt. włość. we Lwowie 15 rat po 6 złr. zpn.
Cena wywołania, wynosi 1349 złr. 50 ct. wadyum 135 złr.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądać w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono notaryusza Jana Wysockiego.
Sąd powiatowy
Mszana dolna, 7 lutego 1889.

L. 453 (1952 3-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłasza, że celem wydobycia wierzytelności Hermana Grosskopf w ilości 1140 złr. z pn. odbędzie się w tymże Sądzie dnia 20 maja ewentualnie dnia 24 czerwca 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowy jawny przetarg sumy 4000 złr. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych okręgu lwowskiego z kuponami w stanie biernym należącej do nieletnich Piotra, Eleonory i Zofii Chołodeckich majątności tabularnej Kudynowce dolne, objętej 223 gmn. wykazem hipotecznym majątności tabularnych okręgu c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie jak karta C. poz. 3 na rzecz dłużnika Heleny Anastazyi dw. im. z Olszańskich Chołodeckiej zahipotekowanej.
Cena wywołania 4200 złr.
Przedmiot sprzedaży zostanie pozbyty na pierwszym terminie przynajmniej za cenę wywołania, na drugim terminie zaś nawet poniżej ceny tej.
Wyciąg hipoteczny i bliźsze warunki przetargu można przeglądać w registraturze Sądu ogłaszającego.
O tem zawiadamia się też wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 12 stycznia 1889 jako dniu wydania wyciągu tabularnego na sprzedaż się mającej sumie 4000 złr. m. k. z pn. uzyskali prawa rzeczowe, lub któryby uchwała licytacyjna, lub uchwały w tej sprawie później wydawać się mające, z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, dla których równocześnie ustanowiono kuratorem adwokata Dr. Billaeta z podstawnieniem notaryusza Dr. Bodynkiego w Złoczowie.
Złoczów, 9 marca 1889.

L. 1762 (2320 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych ogłasza, że dnia 15 maja 1889 i dnia 19 czerwca 1889 zawsze o godzinie 11 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż re-

alności pod nk. 46 w Hoszowczyku położonej Piotra Iwanika wedle wykazu hipotecznego l. 26 własnej, na pokrycie pretensyi banku włościańskiego w kwocie 17 rat po 6 złr. a. w. z pn.
Cena wywołania 150 złr.
Wadyum 15 złr.
Kurator wierzycieli pan notaryusz Morwitz.
Ustrzyki, 18 marca 1889.

L. 4154 (2555 2-5)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Ludomila Struszkiewicza w kwocie 49 zł. z pn., odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 7 maja i 11 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 136 w Cyrance objętej wyk. hip. l. 61 Jędrzeja Schaba własnej.
Cena wywołania 900 zł.
Wadyum 90 zł.
Resztę warunków licytacyjnych protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.
C. k. Sąd powiatowy
Mielec, dnia 14 marca 1889.

L. 644 (2538 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że dnia 7 maja 1889 i dnia 3 czerwca 1889 każdym razem o 9 godzinie przed południem odbędzie się w lokalu sądowym egzekucyjna licytacyjna sprzedaż gospodarstwa lk. 182 w Pójle wedle wykazu hip. l. 505 Emiliana Mielnika własna na zaspokojenie pretensyi Leiby Mühlsteina pto 80 zł. w. a. z pn.
Cena wywołania stanowi 430 zł. wa.
Wadyum 43 zł. wa.
Resztę warunków w archiwum sądu przejrzeć można.
Kałusz, 16 marca 1889.

L. 304 (2540 2-3)
Myślenicki c. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Magdaleny Pitaliny w kwocie 27 zł. 60 ct. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 9 maja 1889 i 12 czerwca 1889 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja połowy realności lk. 3 i 4 w Krzyszkowicach położonej a Wojciecha Skoczylasa własnej.
Cena wywołania 479 zł. 50 ct. wa.
Wadyum 48 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Adelman.
Myślenice, dnia 23 lutego 1889.

L. 1975 (2554 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Dymitra Czyżewicza w kwocie 122 zł. w. a. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 21 maja, 21 czerwca 1889 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności l. k. 868 w Leżajsku położonej małż. Władysława Leona, Heleny Dziedziców własnej.
Cena wywołania 160 zł. wa.
Wadyum 16 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Leżajsk, 27 marca 1889.

L. 6251 (2504 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi 17 maja i 19 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego 468 zł. 79 ct. i 98 zł. przymusową sprzedaż realności lwh. 5 w Bytomsku Wojciecha i Maryi Rośków własnej.
Cena wywołania 1000 zł.
Wadyum 100 zł.
Reszta warunków w registraturze.
Wiśnicz, 30 grudnia 1888.

L. 4354 (2323 2-3)
Dnia 22 maja i 3 lipca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczną przymusową licytację realności pod l. k. 35 w Hruszatycach położonej, według wykazu hipotecznego l. 80 Justyna Hodiaka własnej celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 81 zł.
Cena wywołania 300 zł.
Wadyum 30 zł.
Na pierwszym terminie realność sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania jednak nie niższą cenę jak taką w której wszystkie hipotekowane wierzytelności pokrycie znaleźć będą mogły.
Kuratorem niewiadomych lub należycie niewiadomych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Józefa Gromnickiego.
Z c. k. Sądu powiatowego
Niżankowice, 25 września 1888.

L. 1963 (2494 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. ogłasza że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kredytu, włośc. w likwidacji, to jest 10 rat po 13 złr. i reszty kapitału 127 złr. 31 cnt. zpn. odbędzie się dnia 7 maja 1889 i dnia 4 czerwca 1889 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Ostapa Wołka własnej wyk. hipot. 244 gminy kat. Hanusowce objętej pod lk. 43/69 tamże położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 350 złr. sprzedana zostanie. Zakład wynosi 35 złr. Kuratorem niewiadomych wierzytelności jest dr. Buczyński adwokat w Stanisławowie.
Ssanisławów, 9 lutego 1889.

L. 21760. (2493 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Banku zaliczkowego w Stanisławowie w resztującej kwocie 100 zł. z przynależnościami odbędzie się dnia 14go maja 1889 i dnia 11go czerwca 1889 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników, a to: nieobj. masy spadkowej Warwary Iwasyszyn, tudzież Jakowa Iwasyszyna, Prokopa Staroduba i Jakowa Staroduba własnych, w Uhornikach położonych liczbą wyk. hipot. 349, 153, 154, 32, 34 i 35 gminy katastralnej Uhorniki objętych, które przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 785 zł. 66 ct. czyli szczegółowo 437 zł., 105 zł., 18 zł. 66 ct., 85 zł. 85 zł. i 55 zł. sprzedane będą.
Wadyum wynosi dla wszystkich realności 10 procent ceny szacunkowej.
Kuratorem dla niewiadomych wierzytelności jest adwokat dr. Zins w Stanisławowie.
Stanisławów, 31. grudnia 1888.

L. 5807 (2576 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Olesku wiadomo czyni, iż realność objęta w. h. l. 600 gminy katastralnej Olesko Maryi Mandiuk urodz. Sawickiej własna celem zaspokojenia wierzytelności Simona Reinerta w ilości 112 złr. w. a. zpu. przez publiczną licytację sprzedana będzie pod następującymi warunkami:
1. Cenę wywołania stanowi kwota 250 złr. w. a.
2. Wadyum 25 złr.
3. Realność ta zostanie dnia 1 maja 1889 i dnia 4 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym na drugim i niżej ceny szacunkowej sprzedana.
4. Warunki licytacyjne, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tutejszej registraturze.
Olesko, 6 grudnia 1888.

L. 1253 (2573 1-3)
Mościński c. k. Sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 83 zł. 61 ct. przymusowa sprzedaż realności pod l. 82 w Laszkach położonej Danka Marwryka własnej w tutejszym Sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny, dnia 30 kwietnia 1889 i dnia 31 maja 1889, każdym razem o godz. 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. w. a. lub wyżej tejże, a na drugim terminie także niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.
Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.
Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tus. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Mościńska, dnia 20 lutego 1889.

L. 1036 (2698 1-3)
W dniach 9 maja i 11 czerwca 1889, o godz. 10 rano, odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Niemirów publicznie sprzedaż realności pod l. 130 w Prusach ad Radruż położonej, wyk. hip. l. 90 objętej, Jurka Prusa własnej, na zaspokojenie pretensji Gerszona Kesslera w kwocie 60 zł. w. a. z pn.
Cena wywołania jest 422 zł. 39 ct.
Wadyum 42 zł. 24 ct. w. a.
Akt oszacowania, wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu powyższego
Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzytelności ustanawia się kuratorem Stefana Tarnawskiego z Radruża.
C. k. Sąd powiatowy.
Niemirów, 13 marca 1889.

L. 496 (553 1-3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 14 maja 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 18 czerwca 1889 nawet poniżej takowej licytacja realności pod lk. 184 wyk. hip. l. 565 w 1/2 częściach i l. 566 w 3/4 częściach ks. grunt. dla gminy kat. Olszanica objętej, dłużnika Sa-

muela Engelharda własnej na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładn. kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie o zapł. 20 rat po 18 zł. i jednej raty 18 zł. 13 ct. a. w. z pn.
Cena wywołania 386 zł. 2 ct.
Wadyum 38 zł. 60 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzytelności ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Mikołaja Hofuba.
C. k. Sąd powiatowy.
Jaworów, 9 marca 1889.

L. 2192 (2571 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensji gminy miasta Brodów w kwocie 350 zł. 26 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w biurze nr. 4 dnia 15 maja 1889, o godz. 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. k. 650 i 651 w Brodach położonej, objętej wykazem hipotecznym nr. 612 księgi grunt. dla gminy kat. Brody, własnej Jakoba Natana dw. im. Kelsena.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 2700 złr. wa., wadyum wynosi 135 zł. wa.
Realność ta sprzedana zostanie przy terminie tym najwięcej oferującemu za jakąkolwiek cenę, nawet poniżej ceny szacunkowej i bez wszelkiego względu na wysokość hipotekowanych na tej realności wierzytelności.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt ocenienia i wyciąg hip. można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jakoba Natana dw. im. Kelsena ustanowiono kuratora w osobie Adama Studzińskiego w Brodach, któremu się doręcza postanowienie tutejsze z dnia 16 lutego 1889 l. 2192 niniejszą licytacją rozpisującą. Beile Kelsen tudzież tych wierzytelności, którzyby hipotekę nabyli po 20 września 1884 lub którymby postanowienia w tej sprawie doręczone być nie mogły, zawiadamia się do rąk kuratora dr. Grossa w Brodach i przez niniejszy edykt.
Brody, dnia 16 lutego 1889.

L. 9810 (2225 3-3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 22 maja 1889 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 czerwca 1889 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. l. 350, 404, 502 i 519 księgi gruntowej Nieznanów dłużnika Jakuba Schnapfa własnej, na rzecz Jana Bosakowskiego pto. 10 złr. 13 ct. a. w. z pn.
Cena wywołania wynosi 245 złr. a. w. wadyum 24 złr. 50 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzytelności, tudzież dla wierzytelności hipotecznych po dniu 15 kwietnia 1887 wpisanych, ustanawia się kuratorem Karola Jabłonskiego w Busku ze substytucją Stefana Semczyszyna w Nieznanowie.
Busk, 31 grudnia 1888.

L. 13296 (2411 3-3)
W tutejszym c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 21 maja 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 25 czerwca 1889 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 286 według wyk. hip. l. 221 gminy kat. Kosmacz objętej, a Petra Gorganiuka syna Iwana własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 11 rat po 5 zł. 89 ct. i reszty kapitału 82 zł. 80 ct. i 7 zł. 73 ct. z pn.
Cena wywołania 535 zł.
Wadyum 53 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzytelności ustanawia się kuratorem adwokata dr. Wilkowskiego.
C. k. Sąd powiatowy
Kosów, dnia 18 grudnia 1888.

L. 4679 (2300 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzedawca w drodze publicznej licytacji dnia 22 maja 1889 i dnia 26 czerwca 1889 zawsze o godz. 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Kościelnik l. 32 objętą Naćki, Anny i Iwana Kaczmaryków własną celem zaspokojenia pretensji c. k. uprz. Zakładu kred. włośc. w likwidacji 14 rat po 6 złr. z pn., na pierwszym terminie za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania.
Cena wywołania 200 zł., wadyum 10%.
Blizsze warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.
Niewiadomych wierzytelności zawiadamia

się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka z Rudki.
Rudki, dnia 20 listopada 1888.

L. 19889 (2542 2-3)
W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacji gościńców państwowych w okręgu budowniczym brzezańskim na lata 1890, 1891 i 1892 odbędzie się w dniu 30 kwietnia 1889 w c. k. Starostwie w Brzeżanach rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1890 wynosi dla traktu brzeżańskiego: 6516 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 19.695 złr. 74 ct., 2840 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 7894 złr. 80 ct.
Blizsze warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i w 5 proc. wadyum, z wyrażeniem cen zaofiarowanych nie tylko cyframi ale także literami.
Oferty winny opiewać na wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego kamieniołomu lub miejsca wydobycia szutru zaopatrywane być mają, zaś oferty nie ułożone według wzoru §. 45 warunków licytacji przepisanej, lub nie wniesione w terminie powyższym nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów 9 kwietnia 1889

Konkursa.

L. 34 (2545 2-3)
Dyetaryusz z dobrem piśmem i wprawnym w manipulacji sądowej, znajdzie zaraz umieszczenie w Sądzie powiatowym w Dąbrowie za wynagrodzeniem 25 złr.

L. 349 (2544 2-3)
Niniejszem rozpisuje się konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela przy szkole 4-klasowej w Bieczu z płacą 450 złr. i dodatkiem 45 złr. na pomieszkaniu.
Podania należyce udokumentowane należy wnieść drogą przepisana do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najdalej w sześć tygodni, licząc od pierwszego umieszczenia konkursu.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Gorlicach, dnia 5 kwietnia 1889.
Przewodniczący c. k. Starosta

L. 15418. (2524 2-3)
W celu nadania dziesięciu bezpłatnych miejsc funduszowych w c. k. zakładach wojskowych z fundacji p. n. „Cesarza Franciszka Józefa I. jubileuszowa fundacja“ ogłasza się niniejszem konkurs.
Miejsca te zostaną nadane począwszy od roku szkolnego 1889/90 w c. k. akademii wojskowej w Wiener Neustadt, w c. k. akademii technicznej wojskowej we Wiedniu i w c. k. akademii marynarskiej ewentualnie tj. jeżeliby nie było dostatecznej ilości uzdolnionych kandydatów do c. k. akademii wojskowych i do c. k. akademii marynarskiej, także i w c. k. wojskowej wyższej szkole realnej. Do wszystkich tych zakładów z wyjątkiem c. k. wyższej szkoły realnej będą przyjmowani kandydaci tylko na pierwszy rok. Do c. k. wojskowej wyższej szkoły realnej przyjmowani będą kandydaci na pierwszy i trzeci rok. Rok szkolny 1889/90 rozpocznie się w c. k. wojskowej wyższej szkole realnej z dniem 1 września 1889, w c. k. akademii marynarskiej z dniem 16 września 1889, a w c. k. akademiach wojskowych z d. 18 września 1889.

O powyższe miejsca funduszowe mogą się ubiegać tylko młodzieńcy polskiej lub ruskiej narodowości, posiadający obywatelstwo austriackie, urodzeni w Galicji, albo też do Galicji przynależni, wykazujący warunki poniżej podane. Stan, wyznanie i obrządek nie stanowią różnicy.
Każdy z kandydatów wykazać winien:
1) iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austriacko-węgierskiej; 2) iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej; 3) iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadawalniające; 4) iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest dla I. roku c. k. wojskowej wyższej szkoły realnej rok 16, dla trzeciego roku tej szkoły rok 18, dla I. roku akademii marynarskiej rok 16, dla I. roku akademii w Wiener Neustadt i technicznej akademii wojskowej we Wiedniu 20, a ukończony przepisane minimum wieku (dla I. roku wojskowej wyższej szkoły realnej 14 lat, dla III. roku tejże szkoły 16 lat, dla I. roku akademii marynarskiej 14 lat i dla I. roku akademii w Wiener-Neustadt i technicznej akademii wojskowej 17 lat); 5) iż odbył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze. W szczególności wymaga się od kandydatów na I. rok wojskowej wyższej szkoły realnej

ukończonej klasy IV. szkoły średniej (realnej lub gimnazjalnej) od kandydatów na III. rok tejże szkoły ukończonej VI. klasy szkoły średniej, od kandydatów na I. rok akademii marynarskiej ukończonej IV. klasy szkoły średniej, a wreszcie od kandydatów na I. rok akademii wojskowych w Wiener-Neustadt lub we Wiedniu ukończonej ostatniej klasy zupełnej szkoły średniej z zadowalniającym skutkiem.

Wojskowa akademia w Wiener-Neustadt kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaryi, a techniczna akademia wojskowa dla styleryi, inżynierii, korpusu pionierów i pułk kolejowego i telegraficznego.

Kandydaci do technicznej akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu, czy życzą sobie wstąpić do oddziału artylerii lub inżynierii.

Kandydaci, którzy już ostali asentorowani, nie będą przyjęci.

Do podania załączyć należy: 1) poświadczenie przynależności kandyda, (osoby należące do stanu wojskowego ngą przedłożyć to poświadczenie dodatkowo w ciągu jednego roku); 2) metrykę chrą lub urodzenia; 3) świadectwo o fizycznym uzdolnieniu kandydata, wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego, stojącego w czynnej służbie wojskowej; 4) świadectwo szepczenia, jeżeli świadectwo lekarskie okoliczności tej nie stwierdza; 5) ostatnie świadectwo szkolne z r. 1888/9, tudzież świadectwa za cały rok 1887/8; kandydaci do akademii marynarskiej winni przytoczyć wszystkie swe świadectwa ze szkoły śniej do ostatniego półroczu włącznie; 6) zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego, w którym ma być wyrażone ile kandydat ma rodzeństwa i jej takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum.

Kandydaci, którzy będą przyjęci z miejsca funduszowe podać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych w języku niemieckim, którym muszą władać o tyle biegle, iżby z wykładów ze skutkiem korzystać mogli.

Kto by chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do zakładów wojskowych, znajdzie je w osobnej odbitej odnośnych przepisów, którą można nabyć w księgarni nadwornej L. W. Seidla i syna we Wiedniu.
Przyjęci do zakładów wojskowych muszą odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem, tylko ubodzy kandydaci otrzymają na ten cel zasiłek w kwocie 40 zł. z niniejszej fundacji.

Fundacja pokrywać będzie także za wszystkich swych stypendystów opłatę szkolną i kosztą wyekwipowania przy prawidłowym wystąpieniu z zakładu.

Prawo nadawania niniejszych bezpłatnych miejsc wykonywa Najjaśniejszy Pan na propozycję Wydziału krajowego.

Podania należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 10 maja 1889. Prośby wniesione po tym terminie, albo też niezaopatrzone w przepisane dokumenta, nie zostaną uwzględnione.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wiel. księstwem Krakowskim,
We Lwowie, dnia 8 kwietnia 1889.

L. 2761. (2585 1-3)
Opóźnione zostały posady sędziów powiatowych w Chrzanowie i Rozwadowie.
Podania o te, lub przy innych sądach powiatowych opóźnić się mogące posady sędziów powiatowych wnieść należy w przepisanej drodze do 2 maja 1889, a mianowicie o posadę sędziego powiatowego w Chrzanowie do Prezydium sądu krajowego w Krakowie, zaś o posadę sędziego powiatowego w Rozwadowie do Prezydium sądu obwodowego w Rzeszowie.
Prezydium sądu wyższego
Kraków, 10 kwietnia 1889.

Księgi gruntowe.

L. 315. (2567)
Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Sanoku oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Łupkow w powiecie sądowym Baligród położonej, na miejscu dnia 18 maja 1889 rozpocznie, a po ukończeniu dochodzeń dla tejże, z kolei dla gmin katastralnych Marciołów, Balnica, Solinka, Wetlina, Smerek i Jaworzec przedsięwzięmie.
Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Sanok, dnia 12 kwietnia 1889.

L. 211. (2566)
Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Sanoku oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi grun-

towej dla gminy katastralnej Polany surowicze w powiecie sądowym Rymanów położonej rozpocznie na miejscu w dniu 25go kwietnia 1889.

Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Sanok, dnia 8 kwietnia 1889.

L. 318, 319 (2565)
Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Sanoku oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi grunтовой dla gmin katastralnych Bukowsko i Nadolany w powiecie Bukowskim położonych, na miejscu w Bukowsku rozpocznie dnia 25 kwietnia 1889, zaś po ukończeniu w Bukowsku przedsięwzięcie je w Nadolanach.

Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Sanok, dnia 9 kwietnia 1889.

Kuratele.

L. 6761 (2506 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywiecu podaje do wiadomości, że Jan Konior z Radzichów uchwałą Sądu obwodowego w Wadowicach z 7 lipca 1888 l. 3451 za marnotrawnego uznany został, a kuratorem dla niego Józefa Rozmusa z Radzichów ustanowiono.
Żywiec, 26 września 1888.

L. 750 (2501 2-3)
Nastia Swyszczuk właścianka z Kłuczowa małego uznana za głupkowaną.
Kurator Jwan Swyszczuk.
C. k. Sąd powiatowy.
Peczyniżyn, 21 marca 1889.

L. 3073 (2499 2-3)
Wawrzyniec Mazur gospodarz z Hoczwi uznany marnotrawcą, kuratorem jego Dionizy Michnowicz z Hoczwi.
Lisko, 25 marca 1889.

L. 2415 (2303 3-3)
Michał Michalski z Kołaczycy uznany został marnotrawcą. Kuratorem Antoni Cietnarowicz z Kołaczycy.
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany.
Jasło, dnia 3 kwietnia 1889.

L. 1120 (2381 3-3)
Sieniawski c. k. Sąd powiatowy ustanowił dla Tomasza i Anny małżonków Zolyniaków uznanych marnotrawcami, kuratora w osobie Dmytra Neściora z Manasterza.
Sieniawa, 30 marca 1887.

L. 943 (2382 3-3)
Sieniawski c. k. Sąd powiatowy ustanowił dla Michała Myca uznanego marnotrawcą, kuratora w osobie Jędrucha Myca z Dobezy.
Sieniawa, 30 marca 1887.

L. 1464 (2383 3-3)
C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla Szymona Sieradzkiego uznanego marnotrawcą, kuratora w osobie Kazimierza Urbaniaka z Majdanu.
Sieniawa, 31 marca 1888.

L. 2326 (2355 3-3)
Anna Marceluch uznana za marnotrawczynię, kuratorem dla niej Ignacy Marceluch w Borszowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Przemysły, 16 marca 1889.

L. 15458 (2440 3-3)
C. k. Sąd powiatowy m. deleg. S. I. we Lwowie na podstawie uchwały c. k. Sądu krajowego we Lwowie z dnia 16 marca 1889 l. 9730 uznaje Edwarda Wachtla de Annowski za chorego na umyśle i ustanawia dlań kuratora w osobie Józefa Pacowskiego we Lwowie.
Lwów, 25 marca 1889.

L. 9862. (2592 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Mościskach podaje do powszechnej wiadomości, że Michał Horbacio za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k. Sąd obwodowy w Przemysłu pod dniem 10 października 1888 l. 11587, za marnotrawcę uznany został i temuż na kuratora Jacko Fedowicz jest nadany.
Mościska, dnia 13 kwietnia 1889.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 13191 (2464 2-3)
C. k. Sąd powiatowy we Lwowie zawiadamia Berischa Menkesa z miejsca pobytu niewiadomego, że kuratorem dla niego adw. Dr. Fläschner ze zastępstwem przez adw. Dr. Manscha do sprawy egzekucyjnej sprzedaży $\frac{1}{12}$ części realności i gruntu we Lwowie pod l. 102 $\frac{3}{4}$ i 147 $\frac{3}{4}$, i rozdziału ceny kupna na żądanie Berla Goldsterna pto. 75 złr. 50 ct. w. a. z. pn. ustanowiony został, że więc jego rzeczą będzie temu kuratorowi lub innemu prawnemu zastępcy

potrzebną informację udzielić i o tem Sąd zawiadomić.

We Lwowie, dnia 6 kwietnia 1889.

L. 581. (1846 3-3)
C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Rachelę Rubinfeld, iż w sporze Piotra i Kunegundy Petryckich pko niej et Cons. o wykreślenie wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 66 zł. z pn. na rzecz Racheli Rubinfeld zainstalowanego z wyk. hip. l. 384 gminy Frysztak na imię Piotra Pietrzyckiego w 4/8 zapisanego ustanowił dla niej kuratorem Naftalego Löwa i termin do rozprawy sumar. na dzień 3 maja br. godz. 10 z rana wyznaczył.

Będzie zatem jej rzeczą kuratorowi potrzebą informację udzielić, lub ustanowić sobie innego pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy
Frysztak, 2 marca 1889.

L. 9663 (1840 3-3)
C. k. Sąd krajowy jako Sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Bernardowi Schreiberowi i, że przeciw niemu został dnia 9 marca 1889 l. 9663 na rzecz Majera Kohna wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 423 zł. z pn. Gdy miejsce pobytu Bernarda Schreibera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata p. dr. Nathansohna, a tegoż zastępcą adwokata p. dr. Alberta Reissa i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje.

Wzywa więc zatem tegoż Bernarda Schreibera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do obrony środki dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
We Lwowie, dnia 16 marca 1889.

L. 183. (2581)
Wydział Izby adwokackiej w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. dr. Emil Adelmant adwokat w Myślenicach z dniem 9 lipca 1889, przesiedla się do Kolbuszowy i że substytutem jego ustanowiony został p. dr. Bronisław Gunkiewicz adwokat w Podgórzu.
Wydział Izby adwokackiej
Kraków, 9 kwietnia 1889.

L. 177. (2580)
Wydział Izby adwokackiej podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. dr. Klemens Rutowski adwokat w Tarnowie z dniem 6 kwietnia 1889 z adwokatury zrezygnował i że generalnym substytutem jego ustanowiony został p. dr. Stojalowski adwokat w Tarnowie.
Wydział Izby adwokackiej
Kraków, 9 kwietnia 1889.

L. 162. (2579)
Niniejszem podajemy do publicznej wiadomości, że pan dr. Ludwik Masiewicz adw. w Rzeszowie przesiedla się z dniem 1 lipca 1889 do Lwowa i że substytutem jego ustanowiliśmy p. dr. Hermanna Leckera adwokata w Rzeszowie.
Wydział Izby adwokackiej
Kraków, 9 kwietnia 1889.

L. 1515 (2535 1-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Jasle zawiadamia Stanisława Kamińskiego z miejsca pobytu niewiadomego że Elżbieta Duuajówna wniosła przeciw niemu i uczestnikom pozew 22 lutego 1889, l. 1515 o własność 6/9 części ciała hipotecznego l. w. 12 gm. kat. Chrząstówka, iż w skutek tego wyznacza się do rozprawy ustnej termin na dzień 21 maja 1889 o godzinie 9 rano, na którym albo osobiście stawić się, albo udzielić ma informacji do sporu ustanowionemu dlań kuratorem dr. Gaszeńskiemu. adwokatowi w Jasle, lub innego zastępcę obrać i o tem Sądowi donieść inaczej dotkną go, z zaniebdania tego złe skutki.
Jasło, 23 lutego 1889.

L. 926 (2008 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Anny Oleśkiewicz do sprawy spadkowej po Wojciechu Witalisie przeprowadzenia intabulacji praw własności gospodarstwa objętego wykazem hipotecznym 15 gminy Bistuszowa kuratorem Michała Serwina z Bistuszowy.

Annę Oleśkiewicz się wzywa aby celem oświadczenia na projekt działu tej realności zgłosiła się osobiście lub przez wylegitymowanego należytem pełnomocnictwem pełnomocnika do tutejszego sądu w dniu 22 maja 1889 o godzinie 8 z rana lub też żeby ustanowionemu kuratorowi udzieliła informacji gdyż inaczej możliwe szkodliwe skutki sama by sobie przypisała.
Tuchów dnia 25 lutego 1889.

L. 3612 (1896 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wzywa każdego, kto by posiadał karty wkładkowe

Tarnowskiej Kasy oszczędności 1) nr. 5953 zapisanej w Tom. XII. pag. 171 wystawionej dnia 15 października 1872 na 59 zł. 95 ct. opiewającej, zastrzeżonej na rzecz fundacji mszalne im. śp. ks. Walentego Szewczyka przy kościele parafialnym w Tyńcu; 2) nr. 4693 wystawionej dnia 19 sierpnia 1881 opiewającej na 7 zł 2 ct., zastrzeżonej na rzecz fundacji śp. Tomasza Zięglera przy kościele parafialnym w Tyńcu; 3) nr. 12037 zapisanej w tom. XVIII. pag. 290 wystawionej dnia 14 maja 1877 opiewającej na 10 zł. 44 ct. zastrzeżonej na rzecz fundacji wypominkowej śp. Scholastyki Słomkowej przy kościele parafialnym w Tyńcu, by się w ciągu 6 miesięcy zgłosił i z nabycia takowych przed sądem wykazał w przeciwnym bowiem razie takowe za umorzony i nieistniejące uznane zostaną.
Tarnów, dn 14 marca 1889.

L. 6453. (2512 2-3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie wprowadza postępowanie amortyzacyjne co do weksłu z daty Kraków dnia 31 grudnia 1876 płatnego w trzy miesiące od daty na 1000 zł. opiewającego, wystawionego na własne zlecenie przez I. N. Ofena, a przez Rudolfa Grossmanna i Joannę Grossmann akceptowanego i wzywa obecnego posiadacza tego weksłu, aby w ciągu 45 dni weksel rzeczony w Sądzie tutejszym złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel za umorzony, a prawa z niego wypływające za zgasłe uznane zostaną.
Kraków, 22 marca 1889.

L. 4439. (1887 2-3)
Dnia 11 stycznia 1881 r. w Potoczku w Galicyi zmarła śp. Marya Wolska właścianka, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.
Wzywa się powołanych między innymi do jej spadku niewiadomych sądowi z miejsca pobytu Jeleny z Huculów Szubrańska i Warwarę z Huculów Senyca ażeby w przeciągu jednego roku licząc od dnia daty niniejszego wezwania zgłosili się w tut. sądzie i wnieśli swe oświadczenie do spadku, gdyż po upływie tego terminu, postępowanie spadkowe z deklarowanymi spadkobiercami i z kuratorem dla nich ustanowionym ukończone zostanie.
C. k. Sąd powiatowy
Sniatyn, dnia 4 maja 1888.

L. 1207 (1875 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Iwana Bosego, by się do spadku po zmarłej 6 marca 1871 w Młodowie Maryi Bosej tem pewniej w ciągu jednego roku oświadczył, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z jego kuratorem Semkiem Pochodajem, przeprowadzoną zostanie.
Lubaczów, 28 lutego 1889.

L. 2025. (2208 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Ignacego Zwolińskiego, Franciszka Seidl, Maryę Bast i Stanisława Nowakiewicza, a względnie ich nieznanych spadkobierców, iż przeciwko nim Menasche i Rachel Jamowie skargę do postępowania ustnego pod dniem 15 marca 1889 l. 2025 wnieśli o uznanie prawa własności do 106 1/20 części ciała hipotecznego wyk. hip. l. 293 księgi grunтовой gminy Pilzno objętego, i że skutkiem tego ustanowiono dla nich kuratorem Abrahama Adlera z Pilzna. Wzywa się więc tychże nieznanych pozwanych, by przed terminem na dzień 15 maja 1889 do rozprawy wyznaczonym, albo innego pełnomocnika sobie ustanowili, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczyli, inaczej za złe skutki sami sobie będą winni.
C. k. Sąd powiatowy
Pilzno, dnia 15 marca 1889.

L. 2480. (2546)
Vom k. k. Kreisgerichte zu Kolomea wird veröffentlicht, dass mit heutigem Beschlusse die Eintragung in das Genossenschaftsregister der vom kaufmännischen Escompte Verein registrirter Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Kolomea bei der Generalversammlung am 19. Februar 1889 beschlossenen Aenderungen der §§. 6, 7, 17, 51. und 80. der Statuten verfügt wurde.
Kolomea, am 9. März 1889.

L. 12769. (2560 1-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż Sądu dnia 8 listopada 1888 do l. 47497 wnieśli Franciszek i Marya Elingerowie przeciw nieletnim Rozalii z Hampłów Witrylak i Julii Hampel, przeciw Franciszkowi Hampel (ojcu), Józefowi Hudec i Franciszkowi Hampel (synowi), pozew o wykreślenie sumy ewikcyjnej 1000 zł. na rzecz Maryi, Franciszka, Rozalii i Julii Hampłów na podstawie deklaracji z 25 listopada 1885 w stanie biernym realności pod l.

925 $\frac{3}{4}$ we Lwowie zainstalowanej, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciu dniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Goy miejsce pobytu współpozwanego Franciszka Hampla (syna) nie jest wiadome, został dla niego adw. dr. Skowroński kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Hahn mianowany.

Wzywa się zatem Franciszka Hampla (syna), aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż Sądowi oznajmił, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

We Lwowie, 6 kwietnia 1889.

Doniesienia prywatne.

Dyetaryusz z pięknym i bardzo szybkim piśmem, obznajomiony z manipulacją sądowo-notaryalną, pracując około 12 lat w różnych urzędach, poszukuj zaraz umieszczenia w c. k. sądach, u pp. notaryuszów lub adwokatów. Adres Stanisław Jarecki, Jodłowa koło Pilzna. 2600

Ogier gniady

krwi orientalnej po ogierze rządowym Gidrunie od Beni-Izetki jest do nabycia w Izydorowie (ostatnia poczta Zurawno, stacya kolei Stryj). — Również buhaj pełnej krwi oldenburskiej pochodzący od importowanych, 2-letni. Blizsza wiadomość zarząd mejątku. 2561

30 Jałówek

wieku od 1 do 3 lat, rasy Bern Siementhal pełnej krwi, do sprzedania. Zgłoszenia przyjmuje zarząd dóbr Waręż, o. p. loco. 2528

L. 785 (2583 1-3)
Obwieszczenie licytacyi.

W celu zabezpieczenia dostawy 3000 metrów sześciennych kamienia tłuczonego dla budowy dojazdu kolejowego w Sokalu rozpisuje się niniejszem licytacya za pomocą ofert pisemnych które mają być wnoszone do Wydziału, powiatowego w Sokalu w nieprzekraczalnym terminie do 1 maja 1889.

W ofertach należyce opieczętowanych i zaopatrzonych w wadyum 1800 złr. w gotówce lub papierach wartościowych mających pupilarne bezpieczeństwo, ma być wyraźnie podana cena 1 metra kamienia tłuczonego, za którą oferent obowiązuje się kamień dostarczyć, nadto winno być w niej zamieszczone oświadczenie, że oferentowi znane są dokładnie wszystkie warunki licytacyjne i że on takowym bezwarunkowo się poddaje.

Wrzaz z ofertą nadesłaną być ma próbka kamienia takową pieczęcią oferenta i podpisem tegoż zaopatrzona.

Warunki dostawy kamienia.
1. Kamień wyż wspomniany ma być dostawiony do Sokala w 3 partyach a mianowicie:

do 15 lipca 1889 . . . 1000 metrów
do 1 sierpnia 1889 . . . 1000 " "
do 15 sierpnia 1889 . . . 1000 " "

2. Kamień ma być potłuczony na szuter w ten sposób, że każdy kamyk ma przechodzić w wszystkich kierunkach przez kółko zwane przepustnicą mające 8 centym. średnicy.

3. Szuter nie może zawierać w sobie nad 10% mialu.

4. Szuter rozwiązany być ma również kosztem oferenta na 3 kilometrową przestrzeń i ułożony w regularnych odstępach 50 metrowych na całej przestrzeni drogi w 60 figur mających po 50 metrów sześciennych kamienia; przeciętna przestrzeń rozwozu wynsi 15 kilometra a miejsce składu oznaczy inżynier kierujący budową.

5. Kamień dostawiony odebrany zostanie w 8 dni po dostawie, potłuczeniu i ułożeniu w przyzmy a na rachunek należytości za dostarczony szuter wyplacana będzie zaliczka po przedłożeniu protokołu kołaudacyjnego (odbiorczego) w wysokości $\frac{1}{2}$ pełnej należytości; ($\frac{1}{2}$) wyplaconą zostanie najdalej w 3 miesiący po zupełnem dostawieniu kamienia.

6. Na zabezpieczenie warunków dostawy obowiązany jest przedsiębiorca złożyć kaucyę w kwocie 1800 złr. gotówką lub w efektach, która to kaucyę w razie niedotrzymania zobowiązań przepada bezwarunkowo na rzecz funduszu konkurencyjnego budowy dojazdu.

7. W razie sporów co do jakości dostarczonego kamienia, sposobu potłuczenia i ilości mialu podda się dostawca decezyi Wydziału krajowego, z wykluczeniem możności dalszego odwołania się.

Z Wydziału Rady powiatowej.
W Sokalu dnia 13 kwietnia 1889.
Prezes:
Polanowski.

Najlepsza masa woskowa

tania i uznana za dobrą
 poleca 2416
Alojzy Hübner
 Lwów, ulica Karola Ludwika, 13.

Biuro umieszczeń Maryi Wysockiej w Krakowie,

dawniej ulica Bracka L. 5, obecnie Rynek główny, Linia A-B. L. 36.

Mając rozliczne stosunki w kraju i za granicą, zajmuję się umieszczeniem guwernerów, guwernantek i bon narodowości polskiej, francuskiej, angielskiej i niemieckiej. 2158

IZYDOR WOHL

ulica Sykstuska L. 6

we Lwowie

poleca szan. P. T. Publiczności

swój wyłączny skład **HERBATY ROSSYJSKIEJ**

założony w roku 1870.

Kaysow, dosk. czarna	1/2 kilo zł.	1 30
" melange	" " "	1 80
Suszong, wyborowa	" " "	2 -
" najlepsza	" " "	3 -
Melange, karawanowa	" " "	4 -
Fu-Czu Fu Nr. I.	" " "	3 20
" Nr. II.	" " "	4 60
" Nr. III.	" " "	6 -
K. & S. Popow tunt 1 r. 40 k.	" " "	2 40
" " 2 r. - k.	" " "	3 -
" " 2 r. 50 k.	" " "	3 75
Wysiewki, wyborowa	1/2 kilo	1 60
" H. prima	" " "	1 80
" non plus ultra	" " "	2 50

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą, opakowanie franko. 6919

Ogłoszenie.

2801

W dniu 30 kwietnia 1889 o godzinie 4 po południu w kancelaryi domu ubogich, Wronowska 1. 2, odbędzie się publiczna licytacja na podstawie ostemplowanych i opieczkowanych ofert, celem dostawy omasty dla domu ubogich na rok 1889, mianowicie: masła i smalcu. Warunki licytacji interesowani przejrzeć mogą w kancelaryi zarządu wzmiankowanego zakładu.

Z dyrekcji Zakładu ubogich chrześcian.
 Lwów, dnia 15 kwietnia 1889.

Najtaniej! 1135
CHIFFONY SHIRTINGI
 sprzedaje handel
JANA RIEDLA
 we Lwowie.
 Próbki na żądanie posyłam.

L. 2859

(2582 1-3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady lustratora inżyniera przy Radzie powiatowej w Cieszanowie rozpisuje się niniejszym konkurs.

Za wykonywanie czynności połączonych z tą posadą ustanowiona jest roczna płaca 600 zł. w. a. wraz z ryczałtem rocznym na objazdy w kwocie 400 zł. wa, czyli razem roczne wynagrodzenie w kwocie 1000 zł. wa. w miesięcznych ratach z góry wypłacalne.

Posada ta na razie przez rok pierwszy będzie prowizoryczną. Po upływie roku nastąpić może stabilizacja, a w miarę zdolności i gorliwości w spełnianiu obowiązków urzędowych także stosunkowe podwyższenie płacy.

Ubiegający się o powyższą posadę mają wnieść podania własnoręcznie pisane do Wydziału Rady powiatowej w Cieszanowie najpóźniej do 15 maja b. r. dołączając do podania.

1. Metrykę urodzenia na dowód, iż nie przekroczyli 40. roku życia.
2. Świadcstwo moralności.
3. Świadcstwo ukończonych studiów.
4. Dowody znajomości języków krajowych w słowie i piśmie i o ile możności znajomości ustaw administracyjnych.
5. Świadcstwo z dotychczasowego zajęcia.

Ukończeni technicy będą mieli pierwszeństwo przed wszystkimi innymi kandydatami.

Cieszanów, 8 kwietnia 1889.

Parasolki
 już otrzymał i poleca
 po najniższych cenach
Magazyn nowości
 Edwarda Schillinga 2159
 we Lwowie,
 ulica Halicka, liczb. 16.

Wstrzykiwanie

aptekarza **Henryka Blumenfelda** we Lwowie.

Wstrzykiwanie to, sporządzone z rośliny Matico (Piper augustifolium) znajdujących się w Południowej Ameryce, posiada nie tylko znakomitą własność prezerwatywną, lecz po kilkorazowym użyciu, zastarzałe nawet cierpienia przewodu moczowego usuwa. Cena 50 ct.

KABZUŁKI Z MATICO

wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Kabzułki te są z części eterycznych roślin "Matico, Santale, Kopalwi i Kubeby" tak szczęśliwie złożone, że nie sprawiają żadnych dolegliwości żołądkowych, a skutek jest nadzwyczaj pewny i szybki. Szczególnie zalecają się kabzułki w wypadkach, gdzie zapalenie chorobie towarzyszy.

Główny skład

w aptece "pod Złotym Słońcem" Henryka Blumenfelda we Lwowie.

BOLE ŻOŁĄDKA

Trudne trawienie, kwasy, utrata apetytu, bladełka, wyczerpanie sił, leczą się przez użycie

ELIXIRU GREZA

zawierającego w sobie niezbędne do trawienia elementa:

Chinę, Kokę, Pepsinę, i. t. p.

Elixir ten przepisany powszechnie przez najznakomitsze powagi medyczne, jest także używany we wszystkich paryżkich szpitalach.

Na wystawach otrzymał Medale srebro i Dyplomy honorowe.

P. GREZ, Aptekarz, 34, rue La Bruyère, PARIS
 we Lwowie, w aptekach: pp. K. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera i Sklepińskiego;
 w Krakowie, w aptekach: pp. Rodyka, Wiszniewskiego, Trauczyńskiego i Siedleckiego.

1243

291

(2594 1-3)

Konkurs.

Niniejszym rozpisuje się konkurs na posadę sekretarza gminnego i rewizora policji miejskiej w jednej osobie przy urzędzie gminnym miasta. Pilzna z terminem do 10 maja 1889. Posada ta jest w pierwszym roku prowizoryczną, poczem na nastąpić stabilizacja, a połączona z nią jest płaca w pierwszym roku 500 zł. w. a., potem 600 zł. w. a.

Wymagana jest poprzednia służba administracyjna.

W Pilźnie, dnia 14 kwietnia 1889.
 Burmistrz, Bujnowski. P.

L. 225

(2596)

Zaproszenie.

Rada zawiadowcza zaprasza niniejszym na doroczne

Walne Zgromadzenie

które się odbędzie dnia 28 kwietnia 1889 o godz. 5 po południu w biurze stowarzyszenia.

Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie dyrekcji z czynności w roku 1888.
2. Sprawozdanie komisji rewizyjnej i wniosek na udzielenie dyrekcji absolutorium z rachunków i czynności za czas od 1go stycznia do końca grudnia 1888.
3. Rozdział czystego zysku.
4. Wybór 3 członków rady zawiadowczej §. 21. statutow.
5. Wybór komisji rewizyjnej na rok 1889

Z Banku Zaliczkowego "Nadzieja" w Delatynie, dnia 10 kwietnia 1889.
 Sekretarz Leon Krokowski
 Prezes M. Ryniewicz

Na święta. Skład wędlin Karola Przybylskiego

Lwów, ulica Krakowska L. 3, obok sklepu W. Justyana & naprzeciw jatek p. Barszczewskiego poleca 2174

wszelkie wyroby masarskie, jak salami, ozory, szynki i kiełbasy. Przyjmuje świąteczne zamówienia tak w miejscu jak i z prowincyi po najtańszych cenach, rękąc za zdrowe, świeże i smaczne wyroby.

Złoto i srebro w płynie

do użytku gotowe

poleca 2483

Alojzy Hübner

Lwów, ulica Karola Ludwika L. 13.

Lésniczy,

2530

z długoletnią praktyką i ehlebnymi świadectwami, władający językiem p. łskim i niemieckim, poszukuje posady pod skramami warunkami. Łaskawe zgłoszenia przyjmuje H. Szole, Krasna, poczta Jasienica.

Resztki materij

z czystej wełny owezej

Tuchfabriks-Niederlage „zum weissen Lamm“ in Brünn. 1412

po 3.10 metrów, wystarczające na wielki garnitur męski, z powodu wielkiego nagromadzenia, sprzedaje się po cenie zł. 4.50 do zł. 12 od resztki. Wielki zapas peruwianu, doskinu, trikotu, wszystkie gatunki wybornych towarów greplarskich, kamgarnowych i materij płóciennych do prania. Wzory do wyboru przesyła się z wszelką gotowością. PP. krawcy otrzymują obfite koleje w orów resztki krajanych.

Magazyn porcelany i szkła E. D. GEBHARDA

we Lwowie, plac Maryacki L. 7

poleca w największym wyborze i z pierwszorzędných źródeł po cenach najprzystępniejszych 2160

Szkle kryształowe rżnięte, grawirowane, cienkie Mousseline i gładkie zwykłe.

Serwisy ozdobne do piwa, wina i likierów. Kosze i talerze na ciasta i owoce.

Klosze na ser i masło, i serwisiki na ocet i oliwę.

Serwisy stołowe, herbaciane, kawowe i do umywalni.

Wielki wybór przedmiotów zbytkowych.

Skład komisowy **srebra chińskiego i alpaki,** oraz skład komisowy mebli żelaznych pokojowych i ogrodowych.

Ceny fabryczne.

11. **Ulica Halicka** 11.

z powodu zwinięcia handlu 2466

zupelna wysprzedaż obuwia wiedeńskiego poniżej cen fabrycznych.

11. **Ulica Halicka** 11.

naprzeciw domu Kapitulnego.

SZPRYCOWANIE MATICO

PP. GRIMAULT i K^o, Aptekarzy w Paryżu.

Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny Matico, szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najpocząwszy rżętki. W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach.

142

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruebiera, Sklepińskiego i Beizera.

NIE MA BÓLU ZĘBÓW

kto używa

Elixiru, Pudru i Pasty do Zębów

WIELEBNYCH O. O. BENEDYKTYNÓW

Opactwa w SOULAC (Gironde)

Dom MAGUELONNE, Przeor

MEDALE ZŁOTE: w Brukseli 1880 r. i w Londynie 1884 r.

NAJWYŻSZE NAGRODY

WYNALEZIONY 1373 przez Przeora PIOTRA BOURSAUD

« Codzienne użycie kilku kropli Elixiru do Zębów Ojców Benedyktynów rozpuszczonych w pół szklanki wody zapobiega i leczy próchnienie zębów, które bieli i wznacnia jak również odświeża i utwierdza dziąsła wybornie.

« Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytelnikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyteczny preparat najlepszy ze środków leczących i jedynie zapobiegających wszelkim cierpieniom zębów. »

Dom założony w 1807 r.

ARGENT GŁÓWNY

SEGUIN 3, ulica Huguerie, 3 BORDEAUX

Znajduje się we Lwowie w apt.: PP. Mikolascha, Wewiorskiego, Blumenfelda i w składzie perfum P. Jg. Jahlę; w Krakowie w apt. PP. Rodyka, Wiszniewskiego, Trauczyńskiego i Siedleckiego, i w magazynie perf. P. Donning.

